

Časopis České obce sokolské

SOKOL

2018

prosinec

**Opavští
„importéři”
atletických
medailí**

Představujeme úspěšnou
sportovní základnu mládeže

**Starostka ČOS
dekorovala prapor
Hradní stráže**

Sokolové před 100 lety střežili jako první
budoucí sídlo prezidenta republiky

**8. říjen v parlamentním
poločase**

Poslanecká sněmovna schválila jeho vyhlášení
významným dnem České republiky

VOLNOČASOVÉ OBLEČENÍ PRO CELOU RODINU

SAM73.CZ
street & sportswear

HRDÝ
PARTNER

XVI.
VŠESOKOLSKÝ
SLET 2018

1918
100
2018
SPolečné století

Z obsahu

Zpravodajství

- 4 Slovo úvodem
- 5 Památný den sokolstva v parlamentním poločase
- 6-8 Podzimní zasedání Výboru ČOS
- 9 Stoletý jubilant Sokol Skalica
- 10 Starostka ČOS dekorovala prapor Hradní stráže
- 10 Dětská planeta 2018
- 11 Adventní čas v Sokole

VŠESOKOLSKÝ SLET

- 12 CzechTourism: Slet přinesl finanční efekt skoro 94 milionů korun
- 13 Sletová autorka Matušinská dostala Ženobraní darem
- 14 Sokolské keše finišují
- 14 Sokolské lípy svobody

SPORT PRO VŠECHNY, SOKOLSKÁ VŠESTRANNOST

- 15 Sokolské dny v přírodě
- 15 Předvánoční seminář v Českém Brodě
- 16 ČEPS výrazně posílil projekt Sokol 21
- 16 Srazy župních vedoucích

Výkonnostní a vrcholový sport

- 17 Sokol Grand Prix de gymnastique Brno 2018
- 18-19 Opavští „importéři“ atletických medailí
- 20 Hodnotný šerm na mezinárodním Sokol Cupu v šavli
- 21 Zlínské medailové hody
- 21 Oslavy 60 let házené v Kostelci na Hané

Vzdělávání, kultura, společnost

- 22 Podzimní zasedání sboru župních vzdělavatelů
- 23 Sokol Josef Švec – významný legionářský velitel
- 24 „Námořní expedice“ v Tyršově domě
- 25 Příběh „obyčejného“ sokola
- 26-27 Loutkové divadlo je pro mne vším
- 28-29 Kudy se ubírá první pomoc?
- 30 Vzpomínka na dvě milé sestry
- 30 Knihovnička
- 31 Předplatné časopisu Sokol v roce 2019

Někdy mám pocit, že v našem světě existují dvě rozdílné reality. Záhadologové či vyznavači spikleneckých teorií by asi řekli dimenze. Když si člověk pustí zprávy v televizi, či si je bude číst na zpravodajských serverech či v tisku, z informací v mnohých z nich snadno dospěje k závěru, že současný svět je sobecký, každý myslí sám na sebe, běžné je podvádět

a všichni preferují především peníze a majetek bez ohledu na druhé. Prostě – hlavně negativa, život je džungle. Pak je zde ale druhá realita, s níž se člověk také ve svém životě, tom konkrétním, v němž žije, shledává – jsou mezi námi lidé, kteří jsou vůči druhým vnímaví, jsou ochotni pro druhé, pro své okolí udělat spoustu věcí, aniž by se ptali, co za to, kteří vyznávají hodnoty, které nejsou jen materiálního rázu. O nich se již tolik nepíše (médiá přece prodává lépe tragédie či neštěstí), ale v reálném životě se s nimi setkáváme a mohou být pro nás příkladem. Obě tyto reality tvoří jakýsi pomyslný mix a nic není černobílé.

K tomuto svému rozjímaní jsem přišel při přípravě tohoto vydání časopisu Sokol, zpravodajství z jednání Výboru ČOS, na němž jsou oceňováni zasloužilí členové. Když si člověk přečte jejich velice stručné životopisy, je patrné, že se jedná o lidi, kteří dlouhodobě nezištně pracují pro sokolské hnutí, věnují se dětem, vyznávají velice pozitivní životní hodnoty. A je tedy určitě dobře o takovýchto lidech psát, vědět o nich a vyjádřit jim své uznání. Oni jsou často vzorem pro nastupující mladou generaci.

Toto vydání časopisu Sokol samozřejmě přináší spoustu dalších zpráv a informací, které ukazují obrovskou pestrost života, který prožíváme. Mezi těmito zprávami dominuje informace, že Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR schválila zákon, který vyhlašuje Památný den sokolstva významným dnem České republiky. Hradní stráž oslavila 100. výročí svého vzniku – sokolové tehdy byli u toho, a tak je samozřejmé, že zástupci ČOS byli mezi prvními gratulanty. Stoleté jubileum slavili i bratři a sestry na Slovensku – vznik první sokolské jednoty v zemi, a to ve Skalici.

Na stránkách prosincového vydání se představuje úspěšná sportovní základna mládeže, v Brně se konal tradiční gymnastický Sokol Cup, konaly se srazy župních vedoucích všestrannosti, bilancují takové projekty, jako je 100 sokolských keší republiky či Sokolské lípy svobody. Sokolské loutkové divadlo Pronitka představuje v rozhovoru jeho principálka, z historie připomínáme 100 let od smrti Josefa Jiřího Švece...

Hezké čtení a hezké prožití blížících se vánočních a novoročních svátků Vám přeje

Zdeněk Kubín

● **Časopis SOKOL**, 74. ročník, vydává Česká obec sokolská – IČO 00409537. Navazuje na časopis Sokol vydávaný v Praze od roku 1871 a Sokolský věstník vydávaný od roku 1897 ● **Adresa redakce:** Česká obec sokolská, Újezd 450, 118 01 Praha 1, tel. 257 007 332 ● **E-mail:** zkubin@sokol.eu; redakce.sokol@seznam.cz. ● **Redakce:** Zdeněk Kubín ● **Grafické zpracování:** Linda Hušková ● **Redakční rada:** Jakub Otáhal, Zdeněk Kubín, Jaromír Kučera, Zdeněk Bartůněk, Martin Chlumský, Vanda Marušová, Vítězslav Perun, Anna Jurčíčková, Dominika Dušková ● **Obálka:** Z výročí 100 let Hradní stráže ● **Tisk:** Tiskárna Macík Sedlčany ● **Registrace:** MK ČR E 17339. ISSN 0489-6718. ● **Nevyžádané rukopisy a fotografie se nevracejí.** Za věcný obsah článků odpovídají autoři a jejich obsah nemusí vždy korespondovat s názorem redakce. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky přiměřeně upravovat, krátit nebo komentovat.

Milé sestry, milí bratři,
v adventním čase myšlenky samozřejmě míří spíše směrem k blízkým, rodině, přátelům a příjemnému prožití svátků, ale předtím se ještě – letos naposledy – vrátím k pracovním tématům.

Letošní „stovkový“ rok byl výjimečný a musím říci, že i díky tomu byl pro Sokol velmi úspěšný. Mezi největší pozitiva jistě patří to, že se Sokolu po-

dařilo masivně oslovit veřejnost, především díky médiím. Nešlo jen o sletové přenosy v České televizi, které zhlédlo 2250 milionu diváků, ale především „mimosletový“ zájem o sokolské hnutí v průběhu roku, především ve zpravodajství ČT. Vrcholem pak dle mě byly říjnové oslavy 100. výročí republiky, kdy v médiích materiály o výročí téměř vždy doprovázely informace o historické úloze sokolů.

Náš „sokolský“ rok pak vyvrcholil hlasováním Poslanecké sněmovny, které výrazně posunulo Památný den sokolstva mezi významné dny

České republiky. Připadá mi příznačné, že se tak stalo 5. prosince, tedy přesně na Mezinárodní den dobrovolníků. Vše výše zmíněné je totiž především výsledkem práce tisícovek sokolských dobrovolníků, cvičitelů, trenérů, činovníků v župách a jednotách a mnoha dalších. Odhadujeme, že až 90 % činnosti Sokola je tvořeno prací dobrovolníků. Ti tvoří podobu dnešního Sokola. A právě to, jak po-

zitivně dnešní Sokol vnímá veřejnost, rozhodlo o úspěchu sletu či naší dlouhodobé snahy o uctění Památného dne sokolstva. Přesvědčovali jsme se o tom při každém jednání o těchto akcích.

I v příštím roce nás čekají důležité události, které dají novou podobu sokolským strukturám. Půjde především o 12. sjezd České obce sokolské. Ten mimo jiné určí hlavní směry koncepce naší činnosti v následujících letech a také rozhodne o konání XVII. všesokolského sletu v roce 2024. Již krátce po Novém roce mu budou předcházet volební valné hromady v jednotách a župách. Na nich budeme volit orgány a činovníky jednot a žup, koncem června pak na Sjezdu ČOS Předsednictvo a kontrolní komisi ČOS. Jako každý rok Vás i letos žádám, abyste věnovali organizaci a průběhu valných hromad velkou pozornost, stejně jako o pečlivé zvážení kandidátních návrhů na činovníky žup a ještě pečlivější zvážení kandidátů do ústředních orgánů. Jsem si ale jistá, že vyberete správně.

Věřím, že pro nás bude příští rok stejně úspěšný jako ten letošní, i když nezažijeme takový vrchol jako slet. A těším se, že Památný den sokolstva už uctíme jako významný den České republiky.

Hezké prožití svátků a mnoho sil do příštího roku Vám přeje Vaše

*Hana Moučková
starostka ČOS*

čeps

Vedeme energii těm, kteří ji násobí

Památný den sokolstva v parlamentním poločase

■ Poslanecká sněmovna schválila v prvním prosincovém týdnu návrh zákona, který zařazuje Památný den sokolstva mezi významné dny České republiky. Pro se vyslovilo 170 poslanců všech parlamentních stran, 12 poslanců se zdrželo, nikdo nebyl proti. Novela byla schvalována ve zrychleném řízení, nyní tedy bude návrh předložen přímo do Senátu PČR a pokud bude schválen, následně bude předložen k podpisu prezidentovi republiky.

„Nejsme tedy ještě v cíli, ale síla podpory novely, navíc napříč stranami, mne naplňuje optimismem,“ uvedla starostka České obce sokolské Hana Moučková.

Pro Památný den sokolstva bylo symbolicky vybráno datum 8. října, datum nacistické likvidace Sokola v roce 1941. Gestapo jen v tento jeden den zatklo 1500 vedoucích představitelů hnutí, více než 90 % z nich zahynulo. Česká obec sokolská si tak připomíná památku svých členů, kteří byli postiženi při „Akci Sokol“, současně ale i oběti všech sokolů, kteří se zasloužili o samostatný český stát a bojovali za jeho humanistický a demokratický charakter.

„Je zásluhou celého sokolského hnutí, že jsme se dostali až sem. Když jsem na podzim sháněla podporu pro tento zákon u předsedů parlamentních klubů jednotlivých stran a dalších poslanců, všude jsem se setkala nejen s pozitivním přijetím, ale především dobrou znalostí Sokola. Ta rozhodně nevycházela jen z úspěšně provedeného sletu, ale především z jejich zkušeností s každodenní činností sokolských jednot, žup, jednotlivců. Bez této naší „současnosti“ bychom šanci na ocenění naší historie jistě neměli,“ dodala starostka Moučková.

Pro novelu zákona se vyslovilo 71 poslanců hnutí ANO (dva se zdrželi), 21 poslanců ODS, 19 poslanců Pirátů (1 se zdržel), 19 poslanců SPD, 14 poslanců ČSSD (1 se zdržel), 8 poslanců KSČM (6 se zdrželo), 8 poslanců KDU-ČSL (1 se zdržel), 6 poslanců TOP 09 a 4 poslanci STAN (1 se zdržel). Informace o průběhu hlasování jsou na webových stránkách Poslanecké sněmovny.

„Poděkovat samozřejmě musím také skupině poslanců ODS v čele s poslancem Václavem Klausem ml., kteří návrh zákona předložili a starali se o něj během jeho cesty Poslaneckou sněmovnou,“ uvedla Hana Moučková.

Česká obec sokolská i její členové a další subjekty sokolského hnutí, například vedení sokolských žup v Jihomoravském kraji, se dlouhodobě snaží ocenění Památného dne sokolstva prosadit.

„Jde o završení dlouholetého úsilí, jehož cílem je uctít důstojným způsobem

památku někdejších sokolských členů a vyjádřit význam Sokola v boji proti totalitě,“ řekl další z iniciátorů legislativní změny, zastupitel Jihomoravského kraje a místostarosta Sokola Brno I Michal Doležel.

Senát PČR by měl, podle posledních informací, začít zákon projednávat na své schůzi již v lednu příštího roku. Obdobně jako před projednávání zákona v Poslanecké sněmovně, platí, že projednávání zákona v Senátu může každý z nás podpořit: Kdo chce pomoci, může – jménem svým, jménem jednoty či jménem župy – oslovit senátorky a senátory ve svém regionu s žádostí, aby tento zákon podpořili. Čím více zájmu o toto téma členové Senátu zaznamenají, čím více informací o Sokole a jeho historii získají, tím větší šance bude schválení mít.

Poštu pro senátorky a senátory je nejlépe směřovat do jejich pražských kanceláří, tedy na adresu:

(Jméno senátora)

Senát Parlamentu České republiky
Valdštejnské náměstí 17/4

118 01 Praha 1 – Malá Strana ☎

Podzimní zasedání Výboru ČOS

Na přelomu listopadu a prosince – v pátek 30. 11. a v sobotu 1. 12. – se v Tyršově domě v Praze konalo 6. zasedání Výboru České obce sokolské. Součástí zasedání bylo rovněž již tradiční slavnostní předávání sokolských vyznamenání – stříbrných a zlatých medailí ČOS, o jejichž udělení rozhodl Výbor na svém předchozím zasedání.

Výbor ČOS začal jednat v polední večeři v pátek 30. listopadu. První den jednání, po jeho zahájení a uctění památky zesnulých bratří a sester, přišly na program volba mandátové a návrhové komise, schválení programu zasedání a kontrola plnění usnesení. Poté přednesla svoji zprávu starostka ČOS sestra Hana Moučková, na níž navázala ekonomická agenda – Zpráva o hospodaření ČOS. Ta obsahovala pět bodů – zprávu o čerpání rozpočtu hlavní činnosti ČOS za rok 2018, návrh rozpočtu hlavní činnosti ČOS na rok 2019, zprávu o čerpání rozpočtu XVI. všesokolského sletu, zprávu o průběhu plnění hospodářské činnosti Tyršova domu za rok 2018 a plán hospodářské činnosti TD na rok 2019 a jeho schválení. Po těchto bodech následovala zpráva Kontrolní komise ČOS a výroční zpráva ČOS za rok 2017. Na pátečním jednání Výbor rovněž schválil aktualizaci směrnic ČOS – Řád Kandidátní komise ČOS, Volební řád Výboru ČOS, Volební řád Sjezdu ČOS, Volební řád Odboru sportu ČOS, Volební řád Odboru všestrannosti ČOS, Volební řád Vzdělavatelského odboru ČOS. Posledním tématem pátečního jednání byl 12. sjezd ČOS, který se uskuteční v červnu 2019. V tomto bodu Výbor projednal a schválil harmonogram příprav sjezdu, zvolil Kandidátní komisi ČOS a projednal

a schválil klíč pro volbu vyslanců do Výboru ČOS a delegátů na 12. sjezd ČOS. Druhý den jednání Výboru ČOS zahájila zpráva programových útvarů o XVI. všesokolském sletu, kterou prezentovali starostka ČOS sestra Hana Moučková a náčelník ČOS bratr Petr Svoboda. Následně byly na programu zprávy Odboru všestrannosti ČOS, Odboru sportu ČOS, Vzdělavatelského odboru ČOS a Ústřední školy ČOS. Poté byly předneseny zprávy o propagaci ČOS a o tisku a ediční činnosti ČOS. Na programu poté byla problematika spolkového rejstříku, statistiky a registrace 2019. Bodem programu byl také právní postup ČOS ve vztahu k T. J. – vystoupení ze spolku ČOS. Poté byly na programu správa majetku a změny majetkoprávních vztahů za uplynulé období. Na závěr svého jednání Výbor projednal a schválil návrhy na udělení stříbrných a zlatých medailí ČOS zasluhujícím členům.

Již tradiční slavnostní součástí jednání Výboru ČOS bylo předávání sokolských vyznamenání, o jejichž udělení rozhodl Výbor na svém předchozím zasedání. K slavnostní atmosféře této události přispěl bratr Pavel Brada, který na úvod zahrál na klavír Valčík od Bedřicha Smetany, na závěr skladbu Lví silou od Františka Pelce v úpravě Františka Kmocha. Zlaté medaile byly předány bratru Lud-

ku Bartákovi, sestřám Anně Jurčíčkové, Marii Skácelové a Jitce Viktorinové. Bratrovi Josefu Zedníkovi a sestře Evě Svobodové byly udělené zlaté medaile předány již dříve při slavnostním jednání župy Tyršovy. Stříbrné medaile byly předány sestřám a bratrům: Haně Bubníkové, Janě Dohnálkové, Václavu Dostálovi, Jindřich Dvořákovi, Zdeňku Hájkovi (nemohl se zúčastnit, převzal zástupce župy), Zuzaně Heřmanové, Jiřině Langové, Marii Maitnerové (nemohla se zúčastnit, převzal zástupce župy), Blance Pláničkové, Antonínu Skácelovi, a Jarmile Zdobinské.

STRUČNĚ O VYZNAMENANÝCH Zlaté medaile

Ing. Luděk Barták, 81 let, T. J. Sokol Hostivař, SŽ J. Podlipného. Bratr Barták je již druhé období starostou župy, předtím vykonával funkci místostarosty župy. Zároveň je starostou T. J. Sokol Hostivař. Rozvíjí nejen sportovní, ale i kulturně společenskou činnost. Akce jsou určeny nejen pro členy Sokola, ale i pro nejširší veřejnost. Nemalou zásluhu měl na uskutečnění velké župní akademie v roce 2015. Velice aktivně působil na přípravě předšletové akce Sokolové republiky. Jako starosta župy je důsledný, vstřícný a obětavý.

PaedDr. Anna Jurčíčková, 66 let, T. J. Sokol Kampa, SŽ Podbělohorská. Sestra Jurčíčková pracuje v Sokole téměř od jeho obnovení, od r. 1993. Za tato léta prošla mnoha funkcemi činovníckými i zaměstnaneckými v ústředí ČOS. Je vynikající organizátorkou, což prokázala např. při organizaci sletů 2000, 2006 a 2012. Rovněž také při organizaci a vedení skladeb na světové gymnestrády 1999, 2011 a 2015. Ve funkci ředitelky ÚS ČOS vychovala mnoho mladých cvičitelů, kteří se dnes podílejí na činnosti Sokola v jednotách, župách i ústředí ČOS. Je také spoluautorkou sletových skladeb, u několika byla metodičkou, či pracovala ve vedení sklady. V současnosti je 1. místonáčelnice ČOS. Pochází ze sokolské rodiny a má zájem rovněž i o vzdělávací činnost při VO ČOS.

Marie Skácelová, 77 let, T. J. Sokol Olomouc-Chvalkovice, SŽ Olomoucká-Smrčková. Sestra Skácelová patří k příkladným oporám Sokolské župy Olomoucké-Smrčkovy, svou práci cvičitelskou a činovníckou. V organizované tělovýchově působí od mládí. Členkou Sokola se stala v roce 1990, když se chvalkovická jednota vrátila do obnovené ČOS. V roce 1959 získala kvalifikaci cvičitelky III. třídy sportovní všestrannosti, má též kvalifikaci RG II. třídy a ZDrTV II. třídy. V roce 1976 se stala náčelníci jednoty a v této pozici setrvala do roku 2014. Od roku 1995 dosud je náčelníci Sokolské župy Olomoucké-Smrčkovy. Od obnovení Sokola v r. 1990 je členkou Ústředního cvičitelského sboru žen ČOS a v letech 2005–2012 byla vedoucí tohoto sboru. V župě nacvičovala hromadné sklady žen pro všesokolské slety v letech 1994, 2000, 2006, 2012 a 2018. Pro její nesporné ztotožnění se se sokolskou ideou je příznačné to, že svoje příslovečné nasazení od roku 2014 rozšířila i o práci vzdělávací, stala se vzdělávatelkou ve své jednotě.

Eva Svobodová, 87 let, T. J. Sokol Kolín, SŽ Tyršova. Setra Svobodová je členkou Sokola Kolín od roku 1938. Podílela se na obnově kolínského Sokola v roce 1989, kdy se stala jeho náčelníci a jako cvičitelka působila od RD, přes žactvo, ženy až po seniory, těm se věnuje 3x týdně dodnes. Jako cvičitelka 1. třídy se podílela dlouhá léta na vzdělávání cvičitelů v T. J., župě a ČOS. V župním odboru všestrannosti působila mnoho let jako místonáčelnice, župní vedoucí žen, v sou-

časné době je župní vedoucí cvičitelského sboru seniorek. Na úrovni ČOS působila jako místonáčelnice OV ČOS, členka lektorského sboru a je stále platnou členkou cvičitelského sboru žen a seniorek. Jako cvičenka se zúčastnila všech sletů po roce 1989 a všech světových gymnestrád. Ve své skromnosti a osobním přístupem k Sokolu jde příkladem všem mladším generacím cvičenců a cvičitelů.

Mgr. Jitka Viktorinová, 83 let, T. J. Sokol Vršovice, SŽ J. Podlipného. Sestra Viktorinová se stala členkou Sokola ihned po jeho obnovení, ale v Sokole působila již v poválečném období jako žačka. Je vzdělávatelkou T. J. Sokol Praha Vršovice, dlouhou dobu byla i župní vzdělávatelkou. Několik volebních období byla členkou P VO ČOS a v rámci tohoto členkou společenské a kulturní komise VO ČOS. V minulém i tomto volebním období je vedoucí Komise pro mládež a seniory tohoto odboru. Inicjuje a organizuje zájezdy různého charakteru. Ve všech svých funkcích byla vždy velmi aktivní, má velkou zásluhu na úspěšné organizaci sletového průvodu v r. 2006. I nyní se aktivně účastnila doplňkových akcí oblastního sletu čtyř žup v předstihu XVI. VS. V domovské jednotě zabezpečuje pravidelný týdenní chod klubu seniorů v rámci oddílu Věrné gardy, kterého je vedoucí. Její činnost přesahuje značně rámec jednoty a župy.

Josef Zedník, 83 let, T. J. Sokol Plaňany, SŽ Tyršova. Bratr Zedník je členem Sokola Plaňany od roku 1940. Podílel se na obnově plaňanského Sokola v roce 1992. Stal se členem výboru T. J. a náčelníkem, kde celou dobu působí jako cvičitel žactva, dorostu a mužů. Jako cvičitel 2. třídy se podílel dlouhá léta na vzdělávání cvičitelů v T. J., župě a ČOS. V župním odboru všestrannosti působil mnoho let jako župní náčelník (1992–2010), župní vedoucí mužů a soutěží. V současné době je župní vedoucí cvičitelského sboru mužů. Po celá léta až do současné doby pracuje jako rozhodčí župních soutěží všestrannosti a jeho ruka je podepsána pod všemi župními slety a vystoupeními. Na úrovni ČOS působí jako člen cvičitelského sboru mužů a metodik sletové sklady Borci. Dlouhá léta působil jako ředitel přeborů všestrannosti ČOS. Jako cvičenec se zúčastnil všech sletů po roce 1989 ve skladbách. Osobním přístupem k Sokolu jde příkladem všem mladším generacím cvičenců a cvičitelů.

Stříbrné medaile:

Mgr. Hana Bubníková, 80 let, T. J. Sokol Brno-Medlánky, SŽ Dr. Jindry Vaníčka. Členkou Sokola je již od dětství, vyrůstala v sokolské rodině, kde bylo sokolství zakořeněno. Sestra Langová je několikanásobnou mistryní Československa a účastnicí MS v moderní gymnastice, navíc i mistryně ve skocích do vody a dlouhotrvající držitelka dorosteneckého rekordu v plavání. Po skončení své bohaté kariéry celý svůj život věnovala výchově talentů v moderní a sportovní gymnastice. Po znovuoobnovení Sokola se cvičitelství věnuje v brněnských sokolských jednotách dosud. Svým aktivním přístupem a nezměrnou životní energií vždy přispívala k dobrému jménu Sokola v České republice i v zahraničí.

Jana Dohnáková, 68 let, T. J. Sokol Olomouc – Nové Sady, SŽ Olomoucká-Smrčková, byla od r. 1960 členkou tělovýchovných jednot (původně sokolských, Olomouc-Neředín, později Olomouc – Nové Sady). S návratem novosadské jednoty po obnovení Sokola do ČOS je od té doby až dosud jednou z neaktivnějších cvičenek, cvičitelek a činovník. Je držitelkou cvičitelského průkazu všestrannosti III. třídy. Je cvičitelkou mladšího a staršího žactva a cvičení předškolních dětí. Se sokolskou mládeží se úspěšně zúčastňuje župních závodů. Se svými svěřenci je zapojena do různých projektů vyhlašovanými ČOS. Nacvičovala a nacvičuje sletové sklady. V roce 2015 se zúčastnila gymnestrády v Helsinkách. Od roku 1998 je činovnicí, nejdříve výboru jednoty, později náčelníci jednoty (dosud). Od roku 2013 je velmi výkonnou starostkou své jednoty. Je členkou župního náčelnictva, je župní vedoucí mladšího žactva a byla župní vedoucí mladšího žactva na všech sletech po obnovení ČOS.

Ing. Václav Dostál h.c., 80 let, T. J. Sokol Olomouc, SŽ Olomoucká – Smrčková, je dlouholetým cvičencem a cvičitelem mužů a později věrné gardy. Podílel se na obnovení T. J. Sokol Olomouc v roce 1990, účastnil se Ustavujícího sjezdu Sokola v Praze. V roce 1990 byl členem a mluvčím Občanského fóra ČOS okresu Olomouc. Od obnovení Sokola Olomouc byl do roku 1992 náčelníkem jednoty. Od roku 1992 až dosud je členem župního náčelnictva a Ústředního cvičitelského sboru seniorů. Kromě cvičebních aktivit se podílel na vzdělávací práci,

konkrétně na výchovné a zábavní činnosti Sokola. Je autorem několika publikací se sokolskou tematikou a má podíl na almanachu ke 125. výročí Sokola Olomouc. Vydal sborníček Sokol v období totality. Pravidelně přispíval do časopisu Sokol a do župního periodika Župní zpravodaj.

Jindřich Dvořák, 64 let, T. J. Sokol Křelov, SŽ Olomoucká-Smrčková, začal organizovaně cvičit v roce 1976 v tělovýchovné jednotě Sokol Křelov, tehdy ve svazku ČSTV. S návratem křelovské jednoty do obnovené ČOS se stal sokolem. Věnoval se základní gymnastice, získal způsobilost cvičitele III. třídy základní gymnastiky a cvičitele II. třídy CPP. Po celou dobu své činnosti je cvičitelem mladších a starších žáků ve své jednotě. V sokolské jednotě byl náčelníkem a do r. 2015 členem župního náčelnictva. U br. Dvořáka všichni oceňují jeho schopnost vynikající komunikace s dětmi a mládeží, jeho nezaměnitelný přístup k nim. Je vynalézavým tvůrcem programů letních táborů. Jako aktivní organizátor a vedoucí táborů PP se plně angažuje i na úrovni župy, a to při přípravách župních závodů ZZZ.

Zdeněk Hájek, 90 let, T. J. Sokol Křelov, SŽ Olomoucká-Smrčková. Ve své rodné obci Křelově začal cvičit v místní jednotě v osmi letech. Jako dorostenec pak v dorostenecké samosprávě byl jednatelem. Po 2. světové válce významně přispěl svými řemeslnými znalostmi a dovednostmi k obnově místní sokolovny, která za války vyhořela. Ve svých osmnácti letech se stal cvičitelem mužů a vedl nácvik prostných pro XI. všesokolský slet 1948. Dvakrát se probojoval na závody sportovní gymnastiky v Praze. Od r. 1948 zastával v jednotě pozici náčelníka. V době začlenění jednoty do svazku ČSTV nadále v jednotě cvičil a sportoval. Po r. 1989, po návratu Sokola Křelov do ČOS, naplno projevil svou činností věrnost sokolským ideálům a sokolskému životu. Bratr Hájek se v Sokole i v obci těšil a těší přirozené autoritě dané jeho životními názory, vystupováním, poctivou prací, spolehlivostí, plněním povinností. I ve vysokém věku se zajímá o život jednoty, navštěvuje její různé akce, vystupuje na besedách s mladými členy Sokola zajímavými vzpomínkami na práci v Sokole.

MUDr. Zuzana Heřmanová Phd., 58 let, T. J. Sokol Olomouc – Nové Sady, SŽ Olomoucká-Smrčková, se stala členkou tělovýchovné jednoty na Nových

Sadech v dětském věku, po obnově ČOS v r. 1990 se členkou sokolské jednoty stala v r. 1997. Je cvičenkou oddílu žen. Jako lékařka je obětavou a úspěšně činnou zdravotnicí župy. Je dlouholetou členkou předsednictva župy. S mimořádnou svědomitostí zastávala na všech větších župních cvičebních a sportovních akcích, tedy i na všesokolských sletech, svou úlohu. Také na zimních sokolských pochodech, výletech do přírody, cyklovýletech, při organizované pěší turistice, vše vesměs ve víkendové a sváteční dny. Je pravidelnou účastnicí srazů župních zdravotníků svolávaných Zdravotní komisí ČOS. Věnuje se i vlastním organizovaným tělovýchovným aktivitám, je členkou tenisového oddílu Milo Olomouc, členkou Golfového klubu Véska Dolany. Je místopředsedkyní AVK klubu (auto velo klub) Velká Bystřice a spolupořadatelkou cykloturistické akce Bílý kámen, kterou AVK pořádá se spolupracujícími okolními obcemi.

Jiřina Langová, 80 let, T. J. Sokol Brno-Medlánky, SŽ Dr. Jindry Vaníčka, je členkou Sokola již od dětství. Vyrůstala v sokolské rodině, kde bylo sokolství zakořeněno, přes časy vynucené dobou a okolnostmi až do dnešních dnů. Sestra Langová je několikanásobnou mistryní Československa a účastnicí MS v moderní gymnastice, navíc i mistryně ve skocích do vody a dlouhotrvající držitelka dorosteneckého rekordu v plavání. Po skončení své bohaté kariéry celý svůj život věnovala výchově talentů v moderní a sportovní gymnastice. Po znovuobnovení Sokola se cvičitelství věnuje v brněnských sokolských jednotách dosud. Svým aktivním přístupem a nezměrnou životní energií vždy přispívala k dobrému jménu Sokola v České republice i v zahraničí.

Marie Maitnerová, 75 let, T. J. Sokol Šumvald, SŽ Olomoucká-Smrčková, je členkou Sokola od r. 1991. Stala se cvičenkou oddílu sokolské všestrannosti. V r. 1999 se stala cvičitelkou všestrannosti. V r. 1998 byla zvolena starostkou Sokola Šumvald. V r. 2001 byla zvolena členkou župní kontrolní komise, v r. 2013 se stala předsedkyní této komise, je jí dosud. Zvláště vyzvednout je třeba její dlouholetou, svědomitou, profesionální práci v kontrolní komisi. Její vysoce obětavá práce starostky jednoty je rovněž hodna významného uznání.

Blanka Pláničková, 51 let, T. J. Sokol Olomouc, SŽ Olomoucká-Smrčková, je jednou z nejobětavějších a nejvýkon-

nějších cvičitelek. Do Sokola vstoupila v Křelově v roce 1993, od roku 2013 je členkou Sokola Olomouc. V obou jednotách byla cvičitelkou III. třídy všestrannosti, má též kvalifikaci pro činnost PP III. třídy. Je místonáčelnicí župního náčelnictva. Je trenérkou oddílu TeamGym v Sokole Olomouc a rozhodčí všestrannosti ženských složek, rozhodčí atletiky a rozhodčí TeamGym ČGF. Je hlavní vedoucí sokolských letních stanových táborů, pracuje i jako zdravotnice a podílí se na vzdělávací činnosti jednoty. Podílela se na nácviku skladeb pro všesokolské slety od roku 1994 po letošní. V posledních letech je hlavní organizátorkou přeborů v TeamGymu Malá a Velká oblast v Olomouci a hlavní rozhodčí župních přeborů ve všestrannosti.

Ing. Antonín Skácel, 51 let, T. J. Sokol Olomouc – Chválkovice, SŽ Olomoucká-Smrčková, vyrůstal v sokolské rodině. Soustavně, v tělovýchovné jednotě ve Chválkovicích, začal cvičit už ve třech letech. S návratem jednoty do ČOS je od r. 1990 členem T. J. Sokol Olomouc-Chválkovice. Jeho mimořádné fyzické i psychické nasazení směrem ke cvičení a sportování v sokolském duchu přineslo jednotě, ale i sokolské župě, osobnost neobyčejného významu. Od r. 1990 je náčelníkem jednoty. V r. 1995 získal kvalifikaci cvičitele II. třídy všestrannosti. Je členem Ústředního cvičitelského sboru starších žáků ČOS. Od r. 2004 je župním náčelníkem. Dosud vede cvičení žáků a mužů. Nacvičoval žákovské skladby pro všesokolské slety v letech 1994, 2000, 2006 a nyní i pro XVI. slet. Pro slety v r. 2012 a 2018 nacvičoval skladby mužů. V r. 2010 byl zvolen starostou jednoty a je jím dosud. Počíná si neobyčejně obětavě.

Jarmila Zdobinská, 86 let, T. J. Sokol Nový Hradec Králové, SŽ Orlická, je dlouholetou členkou Sokola, již od r. 1945. V r. 1948 cvičila jako dorostenka na XI. všesokolském sletu. Postupem doby se stala cvičitelkou starších žákyň, žen a se svými dospělými cvičenkami zavedla pořádání dětských maškarních karnevalů a mikulášských nadílek, spojených s různými pohybovými soutěžemi i pro širokou veřejnost. Po znovuobnovení Sokola neúnavně vedla cvičení žen, veškeré nácviky na všesokolské slety, kterých se také sama aktivně účastnila. Několik volebních období pracovala ve výboru jednoty a vždy byla svou obětavostí příkladem pro ostatní. ☺

Stoletý jubilant Sokol Skalica

■ To, co pro český Sokol znamená Sokol Pražský – první sokolská tělocvičná jednota, to pro Sokol na Slovensku představuje Sokol Skalica. V listopadu 1918 zde byla založena první sokolská tělocvičná jednota na Slovensku. Oslav tohoto významného jubilea slovenského sokolstva se v tomto západoslovenském městě, v jeho kulturním domě, uskutečnily v sobotu 8. prosince za přítomnosti řady významných hostů. Za Českou obec sokolskou se oslav zúčastnila starostka ČOS sestra Hana Moučková a zástupci Sokolské župy Slovácké – její starostka sestra Vladimíra Potůčková a bratr Zdeněk Hlobil ze Sokola Veselí nad Moravou.

Účastníci oslav nejprve uctili památku a odkaz jednoho ze zakladatelů Sokola Skalice, jeho prvního starosty Pavla Blahy položením věnce k jeho soše. Na úvod oslav přijala zástupce Sokola primátorka města Skalica Anna Mierna, v 15.00 hodin byla v Záhorském muzeu vernisáž zahájena výstava ke sto letům Sokola Skalica. Poté byla od 16.00 hodin na programu slavnostní akademie, v níž představili svoji činnost cvičenky a cvičenci oddílů skalického Sokola. Ještě předtím měla akademie svoji oficiální část – vystoupení a zdravice hostů, blahopřání k jubileu a zdravici České obce sokolské přednesla starostka ČOS sestra Hany Moučkové. Slavnostní okamžiky podtrhl rovněž křest nového praporu Sokola Skalica. Jeho kmotry se stali starostka Sokola Skalica Viera Miklášová, starostka České obce Sokolské Hana Moučková, starosta Sokolské unie Slovenska Vladimír Holčík, župan Trnavského samosprávného kraje Jozef Viskupič a primátorka města Skalica Anna Mierna.

Na akademii poté navázal společenský večer.

Z historie slovenského Sokola

Vzniku a působení Sokola na Slovensku se podrobněji zabývají Vzdělava-

telské listy – samostatná příloha tohoto vydání časopisu Sokol. Na tomto místě tedy jen ve stručnosti z doby založení jednoty.

Na Slovensku bránily vzniku sokolských organizací maďarské úřady, a tak první slovenské sokolské jednoty vznikaly v zahraničí – na americkém kontinentě. První slovenský sokolský sbor byl založen v USA v Chicagu v roce 1892 a po něm v roce 1893 v New Yorku. Tyto sbory se pak sdružily do slovenské tělocvičné jednoty Sokol. Na Slovensku se snahy o založení Sokola střetávaly s velkým útlakem ze strany uherských úřadů. Příznivá doba pro vznik sokolských jednot v zemi pod Tatrami tak přišla až po vzniku samostatného Československa v roce 1918.

První pokusy o založení T. J. Sokol ve Skalici uskutečnil Josef Teslík, majitel skalické tiskárny. V roce 1912 po VI. všesokolském sletu v Praze dohodl návštěvu amerických sokolů. Do Skalice přijelo 16 mužů a v Kruhu (dnešním Domě kultury) zacvičili sestavu s valaškami, což spolu se seznámením se se sokolskými myšlenkami vyvolalo zájem mezi místními. Jozef Teslík proto jednal v Brně o možnostech založení sokolské jednoty, vypracoval stanovky a podal žádost uherským úřadům o registraci. Úřady ale spolek zakázali jako panslavistický, proto skaličtí museli chodit cvičit na Moravu do Petrova anebo se skrývat při cvičeních v Kruhu pod jménem Beseda nebo večírek. Podmínky k založení Sokola a k rozvoji

sokolského hnutí na Slovensku nastaly se vznikem Československa v říjnu 1918. Ve Skalici se již 10. listopadu 1918 konala v sále městského hostince ustavující schůze a přihlásilo se 48 členů, do konce roku jich bylo 108. Cvičit chodili do Strážnice. V prvním období se skalická jednota začlenila do moravské župy Komenského. V průběhu roku 1919 vznikla řada dalších jednot a založeno bylo 6 žup. Skalická jednota patřila k zakládajícím členům Bratislavské sokolské župy T. G. Masaryka, která tehdy měla sedmnáct jednot. ☺

Starostka ČOS Hana Moučková s primátorskou města Skalica Annou Miernou

Dětská planeta 2018

■ Od pátku 30. 11. do neděle 2. 12. se na holešovickém výstavišti konal veletrh her a hraček Dětská planeta. Společně s ním probíhaly vánoční a hrnčířské trhy, rukodělné dílničky a bohatý doprovodný program, který mimo jiných připravila i Česká obec sokolská. Na veletrhu jsme postavili pro děti sportovní gymzónu s airtrackem, trampolínou, horolezeckými stěnami, parkourem a atrakcemi pro malé i velké děti. O gymzónu se starali cvičitelé z pražských jednot, kterým bychom touto cestou moc rádi poděkovali. Během víkendu probíhala pro děti soutěž, při které musely splnit vybrané disciplíny, a za odměnu je čekala malá odměna. Celkem si do naší zóny přišlo zaspotovat téměř 400 dětí a dokonce i někteří odvážní rodiče. Sokol měl také prostor i na pódiu, kde vystoupily mažoretky Bailar Praha ze Sokola Petrovice a dětská taneční skupina Wiggle dance, která trénuje v Sokole Prosek. Děkujeme všem zúčastněným a těm, kteří nás přišli navštívit.

Alžběta Kujanová, OV ČOS

FOTO M. BRUNEROVÁ

Starostka ČOS dekorovala prapor Hradní stráže

■ Úderem 14. hodiny začal 7. prosince na III. nádvoří Pražského hradu slavnostní nástup jednotek Hradní stráže. Na den přesně před 100 lety totiž Hradní stráž vznikla. Jako první však střežili budoucí sídlo prvního československého prezidenta sokolové, kteří tak nechyběli ani při pátečních oslavách. Pátečního slavnostního ceremoniálu se spolu s čestnými a dalšími významnými hosty, například prezidentskou stráží Slovenské republiky, zúčastnil také prezident republiky a vrchní velitel ozbrojených sil Miloš Zeman, který připnul na prapor Hradní stráže stuhu.

K vojákům dále promluvil náčelník Vojenské kanceláře prezidenta republiky generál Jan Kaše. Velitel Hradní stráže čestné hosty, mezi nimi i starostku ČOS sestru Hanu Moučkovou a člena představenstva Vzdělávacího odboru ČOS a zástupce ředitele VHÚ bratra Michala Buriana, ocenil pamětní medailí Hradní stráže. Následně již dekorovala stuhou bojový prapor Hradní stráže starostka České

obce sokolské Hana Moučková. Jednalo se o repliku stuhu, kterou věnoval praporu Sokola Hradčany v roce 1933 T. G. Masaryk jako poděkování za sokolskou strážní službu na Hradě v prvních dnech po vzniku republiky. Symbolicky tak stanuli při slavnostní ceremonii vedle příslušníku Hradní stráže a zástupců Československé obce legionářské také sokolové. Fakt, že Hradní stráž a Sokol jsou spojeni již 100 let, potvrzuje i stále trvající spolupráce, a to hlavně v podobě organizování výcviků pro bratry a sestry, i to, že mnoho členů Sokola je zároveň členy Hradní stráže.

Marcela Janouchová

Adventní čas v Sokole

■ Prosinec každoročně přináší do sokoloven i do činností některých kulturních souborů sváteční atmosféru – o slovo se hlásí advent. Někde do cvičebních hodin přichází Mikuláš s andělem a čertem, jinde pořádají mikulášskou besídku spojenou s nadílkou. V dalších jednotách pořádají různé dílny spojené s adventem, jako například výrobu vánočních dekorací či adventních věnců. A protože advent je také o „otvírání srdcí“, některé pěvecké sbory či hudební soubory vystupují na předvánočních a vánočních koncertech či charitativních akcích – jmenovat lze například smíšený pěvecký sbor Gaudium Praha Sokola Královské Vinohrady či muziku Souboru písní a tanců Josefa Vycpálka. Mikuláš nenavštěvuje tělocvičné jednoty jen v České republice, ale také v zahraničí. Mikulášskou besídku uspořádaly **ve Švýcarsku Sokol Curych a Sokol Luzern**. V Luzernu hned nadvakrát – jednou pro dospělé (jich se sešlo v malém rybářském domečku 38), o pár dní později pro děti.

O Mikuláši **v Sokole Michle** nám napsala Marie Brunerová: „Ve středu 5. 12. jsme s předškoláky a také mladším žactvem slavili Mikuláše. Protože máme malé děti, tak jsme čerta nechali v pekle. Přišel k nám jen Mikuláš a anděl, opět se tohoto úkolu ujali skauti. Mikuláš si s dětmi krásně popovídal a anděl potom kluky i děvčata obdaroval čokoládovým kalendářem.“

O adventním čase **v Sokole Praha Hostivař** nám napsala Petra Šikýřová:

V sobotu před první adventní nedělí již 13 let sokolovna v Hostivaři zavoní jehličím, vánočním františkem a rozezní se koledami, aby doprovodily tu správnou atmosféru pro výrobu vánočních dekorací a adventních věnců. Tuto dílnu jsme nazvali „Adventní motání“ a počet maminek a babiček s dětmi od 7 let se po-

hybuje kolem osmdesáti. Vždy kromě věnců si většina vyrobí i mnoho jiných dekorací, kromě svícňů to jsou podkovy, zvonce, bohatě zdobené větve z chvojí, stromečky ze šišek apod. Všichni si užijí vánoční atmosféry a spokojení odcházejí se spoustou vlastnoručně vyrobených adventních dekorací.

Hned další víkend Švehlovu sokolovnu navštívil Mikuláš s andělem a čerty. Od pátku do neděle pořádáme každoročně čtyři mikulášské besídky, protože zájem je veliký. Letos jsme se s našimi moderátory Kašpárkem Frydolinem a jeho kamarádkou Frýdou vydali na běžkách do hor. Při zkoušení skoku z pódia probudili medvěda, který již spal zimním spánkem, a bylo mu zima. Nakonec medvěd napadlo, že by ho zahrálo, kdyby si s ním děti zatančily na jeho medvědí písničku. Po písničce si přál postavit domeček ze sněhových kostek, ale dětem se to úplně nedařilo, tak kostky posbíraly zpátky do bílé peřiny a medvěd s ní odešel zpátky do lesa pokračovat v zimním spánku. Protože Frydolín s Frýdou byl v horách blízko mraků, zkusil se jednoho dotknout a podařilo se mu ho shodit dolů. Zrovna na tomto mraku spal anděl a zdál se mu strašný sen, že tento rok rozdělovali nadílku čerti jen zlobivým dětem. Aby se všichni dozvěděli, jak to dopadlo, vykouzlil jim loutkovou pohádku O zachráněné nadílce. Anděl byl rád, že všechno dobře dopadlo a naučil děti básničku pro Mikuláše, který přišel nadělovat hodným dětem v sále. Ale nejdřív si zavolal bílou kobylku, která přivezla dárky, a pak ještě povolal čerty z pekla. Ti nejdříve zatančili svůj dovádívý tanec, ale pak je Mikuláš trochu zklidnil a mohla začít nadílka, během níž si děti mohly zazpívat do mikrofonu a několikrát zatancovat s Frydolinem, Frýdou a čerty. ☺

Mikuláš-Michle

Mikuláš-Hostivař

Mikuláš-Hostivař

Gaudium v Betlémské kapli

„Adventní motání“ v Hostivaři

CzechTourism: Slet přinesl finanční efekt skoro 94 milionů korun

■ Konání XVI. všesokolského sletu v prvním červencovém týdnu přineslo finanční efekt skoro 94 milionů korun. Více než polovinu z této částky získaly veřejné rozpočty státu, krajů a města Prahy. Vyplyvá to z průzkumu agentury CzechTourism, kterou si během sletu nechala zpracovat od nezávislé společnosti MindBridge. Průzkum mezi návštěvníky největších sletových akcí měl za cíl ohodnotit efektivitu a vnímání sletu.

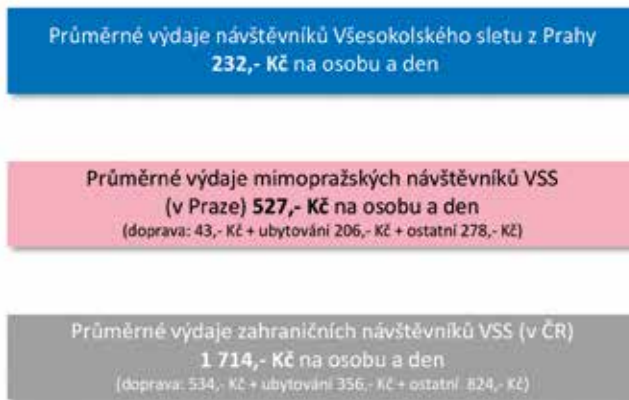
Při zkoumání vnímání sletu jeho účastníky a návštěvníky obecně převládalo velmi pozitivní hodnocení akce. 85 % návštěvníků z Prahy, 89 % mimopražských a 86 % zahraničních označilo slet za jedinečnou, skvělou nebo za velmi dobrou akci. Dotázaní také téměř jednomyslně označovali slet za akci pro celou rodinu (97 % zcela nebo spíše souhlasí). V tomto názoru nebyly rozdíly mezi jednotlivými skupinami návštěvníků (tuzemští vs. zahraniční). Pozitivně také návštěvníci ohodnotili další vybraná kritéria akce, jako byl doprovodný program, organizace a celková atmosféra. Mírně negativně dotázaní hodnotili jen cenovou úroveň.

Pro CzechTourism byl důležitým údajem počet dnů, kolik na sletu návštěvníci strávili. I zde to z pohledu turistického ruchu dopadlo výborně – dominovaly čtyřdenní a delší návštěvy. U pražských návštěvníků to bylo 59 %, u mimopražských dokonce 78 % a u zahraničních 44%.

Délka pobytu také ovlivnila výsledný finanční efekt sletu, který se ve své střední hodnotě dostal až na 93,9 milionu korun. Pro poměrně složitý výpočet je klíčovým údajem ztráta, která by nastala, kdyby se akce nekonala – tedy kdyby návštěvníci neutráceli za cestu, pobyt, stravování apod. Ale to zřejmě nehrozí ani v roce 2024. Přípravenost zúčastnit se sletu i příště (vybrán výrok „je to téměř jisté“) deklarovalo 45 % návštěvníků z Prahy, 65 % mimopražských a 30 % zahraničních.

-mb-

Výdaje návštěvníků akce

Způsob dopravy

Do Prahy se na Všesokolský slet (VSS) tuzemští návštěvníci dopravili zpravidla autobusem, a to v 59 % případů. Vlak zvolila zhruba čtvrtina (23 %) tuzemských návštěvníků a autem přijelo 18 % tuzemských návštěvníků VSS.

Zahraníční návštěvníci VSS přicestovali autem (37 %) – častěji muži nebo autobusem (31 %) – častěji ženy. 18 % cizinců zvolilo pak letadlo, vlak 12 %.

Příště zase?

Věrnost Všesokolskému sletu (VSS) vyjadřuje 45 % návštěvníků z Prahy + dalších 41 % připouští možnost opakované návštěvy příště.

Ještě silnější je výsledek u mimopražských návštěvníků (65 % téměř jistě přijede znovu + 25 % možná).

Ze zahraničních návštěvníků se určitě chce příště přijet podívat 30 % + možná 51 %.

Poněkud pevnější přesvědčení o opakované budoucí návštěvě VSS je mezi staršími návštěvníky (45+ let) než mezi těmi mladšími (18-44 let).

Sletová autorka Matušínská dostala Ženobraní darem

■ Dojemné chvíle zažila v Tyršově domě autorka sletové skladby Ženobraní Kateřina Matušínská. Jako poděkování za krásnou skladbu dostala od svých cvičitelek a cvičenek obraz od akademického malíře Ivana Komárka, který se její skladbou nechal inspirovat. A bylo to pro ní pořádné překvapení. Choreografka ze Sokola Rychvald totiž do poslední chvíle nic netušila. Kolegyně ji do Prahy vylákaly pod záminkou sletového setkání. „Myslela jsem, že jedu na setkání cvičitelek, a pak jsem vkročila do tělocvičny plné děvčat z celé republiky, od mladých holek až po zralé dámy, které byly všechny ve

sletovém úboru. Bylo to neuvěřitelně dojemné, slzy jsem měla na krajíčku,” vzpomíná Kateřina Matušínská na setkání s 55 cvičenkami a cvičitelkami. Nápad věnovat autorce originální památku na její první sletovou skladbu se v řadách cvičitelek zrodil už během sletu. „Kateřina se nám při nácviku neuvěřitelně věnovala, jezdila na oblastní slety, když jsme potřebovali poradit, buď přijela, nebo poslala krátké video,” říká hlavní organizátorka setkání Anna Šilhanová ze Sokola Praha Dejvice. Jedním z prvních tipů na dárek byl obraz Ženobraní, který u příležitosti sletu namaloval Ivan Komárek. Ale zdálo se to nereálné, přestože počet žen, které se chtěly do sbírky zapojit, neustále rostl. „Pan Komárek je slavný malíř, věděli jsme, za kolik se jeho obrazy prodávají, to by bylo mimo naše možnosti. Nakonec jsme sebrali odvahu a ozvali se mu. A jemu se nápad tak zalíbil, že nám vyšel vstříc. A navíc ještě přišel dar předat a byl okouzlující,” uvádí hlavní organizátorka setkání Anna Šilhanová ze Sokola Praha Dejvice.

Když byl akademický malíř Ivan Komárek osloven, aby vytvořil dílo inspirované sletem, ihned sáhl po skladbě Ženobraní. „Název Ženobraní se mi okamžitě zalíbil, přišel mi velmi obrazový, inspirativní. Já přitom naopak většinou nejdříve nakreslím obraz a podle něj vyberu název,” vysvětluje Ivan Ko-

márek svůj vztah ke sletové skladbě. Podle fotek z nácviků pak tvořil kompozici. „Nebylo vůbec jednoduché sladit pohyby nohou, aby postavy šly do rytmu jedním směrem, aby se zachytil smysl skladby, aby tam byla dynamika tance. O to víc mi udělalo radost, když se mi ty krásně zapálené dámy ozvaly se svým nápadem – obraz tak má možnost žít dalším životem,” dodává akademický malíř Komárek.

Poděkovat za krásnou skladbu přišla i starostka České obce sokolské Hana Moučková. „Ženobraní mne okouzlo už na regionálních sletech. Bylo vidět, jak dobře se dívkám a ženám skladba cvičí a s jakou chutí to dělají. Takže jsem se samozřejmě velmi ráda do sbírky zapojila a přidala se ke gratulantům,” říká starostka ČOS Hana Moučková. „Předání daru bylo velmi dojemné a musím říci, že mi atmosférou znovu připomnělo slet – bylo to neuvěřitelně pozitivní setkání, až souznění lidí z různých věkových skupin, různých koutů republiky, které spojuje sokolská myšlenka.”

V Rychvaldě obraz poprvé uvidí návštěvníci únorového sokolského plesu a v místním kulturním domě také zůstane, než najde trvalé místo. „Na podzim otevřeme v Rychvaldu nový velký taneční sál, a v něm už Ženobraní má rezervované čestné místo,” těší se Kateřina Matušínská.

-mb-

Sokolské keše finišují

■ V prostorách Tyršova domu v Praze byla v neděli 2. prosince slavnostně zakončena soutěž, spojená s projektem 100 sokolských keší republice. Vzhledem k termínu, který již kolidoval se začátkem adventu, se setkání uskutečnilo spíše v komorním duchu.

Projekt České obce sokolské ke 100. výročí založení československého státu – „100 sokolských keší republice“ – probíhá po území celé republiky už od roku 2014 a vrcholí během letošního roku. Součástí projektu byla i sběratelská hra, jejímž cílem bylo do 30. června, tedy do zahájení hlavního sletového týdne, nalézt co nejvíce ze sokolských schránek. Každou nalezenou kešku si účastník hry zaznamenal do své hrací karty.

Na setkání spojené se zakončením soutěže bylo pozváno (kromě ownerů sokolských keší) také pět kačerů, kteří se umístili na prvních místech v počtu odlovů sokolských keší. Absolutními vítězi se stali kačeři s nicky paldina a QuoX, kterým se shodně podařilo odlovit 75 keší a nasbírali 85 bodů. Na druhém místě skončili dmiklos a Fanny Schtuppel (72 odlovů) a bronzovou příčku obsadil V_clav11 se 70 kešemi. Všichni zmínění byli odměněni batohy s logem sokolského projektu. Ocenění byli i zakladatelé sokolských keší, jejichž kešky získaly nejvíce bodů oblíbenosti.

Během čtyř let, ve kterých byly sokolské keše zakládány, se nám podařilo publikovat 72 keší nejrůznějšího typu

a uspořádali jsme šest eventů (které se započítávají také jako keše), které probíhaly většinou v souvislosti s pořádanými výstavami či setkáními na počest sokolů, kteří položili své životy během heydrichiády.

Do konce roku se nám počtu 100 keší dosáhnout již asi nepodaří. Projekt ale bude pokračovat i v roce 2019, kdy, jak věříme, dosáhneme počtu 100 umístěných keší a proběhnou i další eventy. Vzhledem k tomu, že další keše jsou opět v rozpracovanosti, věříme, že úspěšného cíle bude dosaženo v prvních měsících příštího roku.

Radek Stejskal

Sokolské lípy svobody

■ Projekt Sokolské lípy svobody navazuje na kampaň Stromy svobody a měl za úkol zapojit další sokolské jednoty do oslav významného výročí republiky, podpořit myšlenku vysazení nových Sokolských stromů svobody ke stoletému výročí republiky.

V průběhu podzimu se do projektu Sokolské lípy republiky přihlásilo 66 tělocvičných jednot a dvě sokolské župy. Několik stromů bylo vysazeno již dříve, ale většina byla vysazována o víkend 26.–28. října. Každý vysazený strom znamenal spoustu práce a příprav s výběrem a zajištěním místa, samotné sazenice, pozvání hostů, příprav slavnostních proslovů a spousty dalšího, co obnáší slavnostní události. Toho se jednotliví organizátoři zhostili se ctí a vše potřebné zajistili. Některé akce navíc byly spojeny s oslavami založení T. J. Sokol či jiným významným jubileem spjatým s konkrétním místem.

Česká obec sokolská zajistila všem přihlášeným zájemcům kovovou pamětní desičku, která bude připomínat význam zasaženého stromu a významného stoletého výročí.

Nezbývá, než poděkovat všem zapojeným jednotám, zejména konkrétním sestřím a bratrům, kteří si tuto slavnostní akci vzali na starosti, a také popřát zasaženým stromům, ať se jim daří, rostou a sílí,

tak aby se u nich sokolové mohli scházet v příštích letech a snad i za sto let při oslavách 200 let od založení republiky.

Jan Nemrava

Sokol Pankrác

Naše jednotka se připojila k výzvě České obce sokolské k vysazení památné sokolské lípy ke 100. výročí vzniku Československé republiky.

Za tím účelem jsme se dopoledne 5. 10. sešli na našem sokolském hřišti v Lomnického ulici v Praze 4 a odebrali se do jeho bezprostřední blízkosti, do malého parku před kostelíkem sv. Pankráce se starou zvonící. Naše lípa tu bude mít dobré sousedy – ostatní lipové stromy a také důstojný pomník padlým občanům Pankráce za první světové války (nepochybně byli mezi nimi i mladí Sokolové....)

Libuše Švecová

Sokol Mohelnice

K 100. výročí vzniku naší republiky a na počest XVI. všesokolskému sletu 2018, zasadily ženy z T. J. Sokol Mohelnice, cvičenky sletové skladby Ženobraní, lípu – symbol naší státnosti. Tato lípa nám bude připomínat nezapomenutelné chvíle, které jsme prožívaly po celý sletový týden v Praze.

*Cvičenky Sokol Mohelnice,
vedoucí Zdenka Krbcová*

Sokolské dny v přírodě

■ Již od obnovení Sokola probíhá korespondenční soutěž sokolských jednot „Sokolské dny v přírodě“, která se snaží přispět k tomu, aby sokolové vyrazili více do přírody. Autorem soutěže je bratr Jiří Herzán z Třebíče, který, bohužel, již není mezi námi. V současnosti soutěž řídí komise pobytu v přírodě (PP) a data zpracovává Petr Mikysek. Pravidla jsou jednoduchá. Stačí jednou za čtvrtletí zaslat e-mailem na připraveném formuláři hlášení o uskutečněných akcích.

Formulář včetně e-mailové adresy je na www.sokol.cz/pp. Jednoty, které se zapojí ve všech čtyřech čtvrtletích, obdrží krásný diplom a nově prvních deset (do roku 2016 pouze první tři) finanční odměnu.

Hlášení za rok 2018 pošlete prosím již do 10. 1. 2019. K hlášení můžete poslat i článek z nějaké akce nebo aspoň fotku s popisem (např.: Divišova jeskyně – Týčanský kras /Sokol Šestajovice, 25. 11. 2018/).

Petr Mikysek, komise PP

Předvánoční seminář v Českém Brodě

■ V sobotu 8. prosince 2018 se konal v sokolovně v Českém Brodě Předvánoční seminář, určený pro cvičitele a členy ČOS. Akce nepřímou navazovala na Předvánoční setkání, která se v předchozích letech konala devětkrát v Praze v Tyršově domě. Pořadatelem tehdy byl Odbor všestrannosti ČOS, resp. komise zdravotní tělesné výchovy.

Letošní předvánoční akci uspořádala Tělocvičná jednota Sokol Český Brod, pod záštitou župy Barákovy. Zájemci plně zaplnili kapacitu českobrodské sokolovny a sjeli se z mnoha koutů republiky. Byl „zastoupen“ např. Liberec, Náchod, Český Brod, Hronov, Rakovník, Šumperk, Kolín. Dále Praha, Chrudim, Kralupy nad Vltavou, Všestudy, Chocerady a další.

Půldenní program připravil bratr Jarek Kučera s osvědčeným lektorským týmem. Byla zastoupena odborná i zá-

bavná část, vše se zimní a vánoční tematikou: motivační vánoční rozcvička, psychomotorické hrátky, pohybové hrátky „Splněná přání“, rytmická cvičení s netradičními pomůckami. Účastníci si zacvičili na vánoční hudbu, naučili se několik pohybových etud, absolvovali zábavné soutěže.

Tradiční součástí programu byla „Dílna pro šikovné ruce“, kde si každý pro sebe mohl vytvořit originální vánoční ozdobu. Finále programu patřilo Mikulášu, čertovi s doprovodem andělů. Každý účastník od Mikuláše obdržel drobný dárek, „Vánoční noviny“ a Pamětní list.

Českobrodská sokolovna patří mezi nejstarší sokolovny a je považována za jednu z nejhezčích. Zájemci měli možnost prohlédnout si celý objekt sokolovny s odborným výkladem náčelníka jednoty bratra Jaroslava Petráska.

Setkání zakončilo tradiční společné zpívání vánočních koled.

Rozcházelí jsme se s přáním klidného prožití období adventu, vánočních svátků a úspěšného prožití roku 2019.

Jarek Kučera

1. místonáčelník ČOS

foto: Slavěna Valášková

ČEPS výrazně posílil projekt Sokol 21

■ Letos se završuje již pátý rok projektu Sokol 21, jehož cílem je zvyšovat plošný standard vybavenosti nářadím oddílů sokolské všestrannosti. Od roku 2018 se partnerem projektu stala společnost ČEPS, která je zároveň generálním partnerem České obce sokolské. Díky partnerství s ČEPS se podařilo celý projekt výrazně posílit finančně.

Za pět let trvání projektu bylo celkem zakoupeno 1722 ultralehkých žíněnek, 246 molitanových beden, 174 setů pro předškoláky, 524 Rino dílů a 44 odrazových můsteků. Celkem tak bylo nakoupeno nářadí za 11 832 555,- Kč. Povinná spoluúčast tělocvičných jednot je 30 %.

Na srazu župních náčelníků a náčelnic byl schválen další postup v realizaci tohoto projektu. „V následujícím období se uskuteční průzkum vybavenosti tělocvičen, kde působí oddíly všestrannosti, nářadím. Toto šetření se naposledy uskutečnilo před čtyřmi roky. Bude tedy možné provést porovnání a zároveň stanovit, které nářadí bude do projektu zařazeno pro další období,“ říká náčelník ČOS bratr Petr Svoboda. Otázky průzkumu budou na župy odeslány v první polovině ledna, odpovědi Odbor všestrannosti ČOS očekává do konce února 2019. Župy, které průzkum nedodají, nebudou moci zažádat o zařazení do projektu. ☺

Srazy župních vedoucích

■ Na podzim se již tradičně konají srazy župních vedoucích všestrannosti. Župní vedoucí mladších a starších žáků se na svůj tradiční podzimní sraz sjeli do Tyršova domu v Praze o víkend 6.–7. října. Na programu bylo seznámení s nejrůznějšími aktivitami pro žákyně, např. využití sletového nářadí a náčiní ve cvičebních hodinách, cvičení na nářadí – kladina pro začátečníky i pokročilé, volejbalová průprava, novinky v pohybových hrách. Na tomto srazu byly také projednány úpravy a připomínky k novým pravidlům pro soutěže v TGJ a ke stávajícím sestavám sportovní gymnastiky pro soutěže sportovní všestrannosti. O týden později se v Tyršově domě konal sraz žup-

ních vedoucích dorostek a pohybových aktivit s hudbou. Účastnice si vyzkoušely Tabatu, Dance fitness, různé taneční formy, posilování na BOSU a s flexibary a cvičení v bazénu. Mimo jiné obdržely rovněž informace ke Světové gymnastradě 2019.

Sraz župních vedoucích žen a seniorek se konal o následujícím víkend, na němž si účastnice mj. vyzkoušely různé taneční směry, posilování, relaxaci, zdravotní tělesnou výchovu, pořadová cvičení a zábavná cvičení. Seniorky navíc navštívily výstavu ke 100. výročí založení samostatného Československa „Doteky státnosti“. O stejném víkend se konal také sraz župních vedoucích po bytu v přírodě. ☺

Ondrášovka

**GENERÁLNÍ PARTNER
ČESKÉ OBCE SOKOLSKÉ
A XVI. VŠESOKOLSKÉHO SLETU**

WWW.ONDRASOVKA.CZ

Sokol Grand Prix de gymnastique Brno 2018

■ Již po 22. se v brněnské hale Sokola Brno I uskutečnil mezinárodní závod smíšených párů ve sportovní gymnastice. Atraktivní sportovní podívaná přilákala ještě více diváků než předchozí ročníky a opravdu se bylo na co dívat. Mohli jsme vidět gymnasty a gymnastky z Ukrajiny, Švýcarska, Rakouska, Španělska, Holandska a samozřejmě domácí reprezentanty z Česka.

Jelikož se jedná o závod párů, tak o to komplikovanější je přilákat a zajistit kvalitní závodníky. Letošní ročník byl i podle diváckého ohlasu na vysoké úrovni a i ve finále, kdy se rozhodovalo mezi čtyřmi páry, nebylo do poslední chvíle rozhodnuto o výsledku. První místo obhájil s krásnou sestavou na koni na šíř gymnasta reprezentující Albánii – Matvey Petrov, v páru s výbornou holandskou gymnastkou Neto Tanishaley, která docvičila finálová bradla bez chyby i přesto, že si musela vypůjčit mozolníky od jiné závodnice z důvodu přetrhnutí jejího vlastního. Na druhém místě byl švýcarsko-holandský pár ve složení Marco Walter a Sanna Veerman, kde se opět ukázala kvalita nizozemských gymnastek. Třetí příčku vybojoval Daniel Ponížil a Aneta Holasová za Českou republiku. Na čtvrtém místě byla domácí dvojice Lucie Jiříková a František Černý, kteří reprezentovali Českou obec sokolskou. 📍

Opavští „importéři“ atletických medailí

Vítězné
družstvo
dorostenců

ATLETICKÝ ODDÍL Sokol Opava

Počet trenérů: 30

Počet sportovců: 580 registrovaných atletů na začátku roku 2018

Působí od: Jednota Sokolská vznikla na Opavsku již v roce 1884. Od roku 1926 se zde začala pěstovat pravidelně atletika v rámci sokolské jednoty. Po válce v roce 1946 byl zřízen atletický oddíl Sokol Opava pod vedením předsedy učitele Otty Halečky, který s přestávkou v letech 1953–1994, kdy existoval pod jinými názvy, funguje dodnes a účastní se pravidelně celostátních soutěží družstev i jednotlivců. Od roku 1992 se většina atletů opět přihlásila do Sokola.

Hlavní formou péče o sportovně talentovanou mládež v České obci sokolské jsou sportovní základny mládeže a vybrané oddíly mládeže. Postupně je na stránkách časopisu Sokol představujeme. V tomto vydání to je atletický oddíl Sokola Opava. Město Opava a Opavané ně něj mohou být právem hrdí. Vždyť jeho členové či odchovanci v posledních letech úspěšně reprezentují nejen své město, ale také Českou republiku na evropských a světových mistrovstvích i na olympijských hrách a vozí z nich čelná umístění včetně zlatých medailí.

O činnosti střediska hovoříme s vedoucím trenérem Jiřím Lesákem. Ale dříve, než dojde na otázky, vyjmenujme Jiří Lesák alespoň ve stručnosti některé historické i současné úspěchy tohoto sokolského atletického oddílu. A i tento výčet prokazuje, že péče o talentovanou mládež, již od základní školy, přináší výsledky.

Výčet historických úspěchů začínáme krátce po 2. světové válce. V roce 1946 až 1949 byl nejlepší v oddíle Milan Švajgr, mistr ČR na 1500 m, který běžel na trati 5 000 m dokonce čas 15:20.8, čímž na MČR v Praze byl dru-

hý za legendárním Emilem Zátopkem a zvítězil poté na závodech v Praze na 3000 m časem 8:42,8 a porazil olympijského vítěze Švéda Sjöstranda. V roce 2005 po obnově oddílu byly největšími úspěchy dva starty našich atletů na mistrovství světa 17letých. V Marrakeshi skončil Jan Kudlička v tyči na 6. místě a Jakub Holuša ve steeple na 8. místě. Největším úspěchem v roce 2006 byla účast dvou atletů (Kudličky a Vaňka) na mistrovství světa 19letých juniorů. V letní sezóně 2007 bylo úspěšné mistrovství Evropy juniorů v holandském Hengelo, kam se nominovali čtyři opavští atleti: Jan Kudlička v tyči, Jakub Holuša na 3000 m překážek, Petr Vaněk na štafetu 4x 400m a Lucie Ondraschková v dálce. Fantastickým finišem zvítězil Jakub Holuša na steeple časem 8:50.30 min. a zaznamenal tak historický úspěch opavských atletů. Rok 2008 začal velmi úspěšně – Jakub Holuša reprezentoval ČR na halovém mistrovství světa ve Valencii. Jakub, kterého od žactva vede trenér Škrabal, reprezentoval v letní sezóně ČR na Evropském poháru družstev v I. lize Evropského poháru dospělých na trati 800 m a doběhl na 2. místě. Na mistrovství svě-

ta či Evropy se z našich odchovanců prosadil také bývalý český rekordman v tyči Michal Balner či vícebojař Marek Lukáš. Družstvo juniorů Sokola Opava vyhrálo sedmkrát mistrovství ČR klubových družstev a postoupilo sedmkrát do Evropského poháru jako vítězný zástupce ČR.

A současné úspěchy? Loni Barbora Malíková vyhrála překvapivě mistrovství světa do 17 let v Nairobi v běhu na 400 m. Tereza Janíková byla na Evropských olympijských hrách šestnáctiletých atletů devátá ve skoku o tyči. Navíc je třeba připomenout české rekordy Barbory Malíkové v běhu na 400 m dorostenek a čtyři české rekordy Terezy Janíkové ve skoku o tyči žaček na hodnotu 374 cm. Největším úspěchem v kategoriích žactva byla účast Michala Špilháčka, Zuzany Zdražilové, Terezy Janíkové, Tomáše Grulichy a Tadeáše Formánka na mezistátním utkání žactva ČR–Slovensko–Maďarsko–Chorvatsko–Slovensko. Družstva mužů a žen skončila ve finále atletické extraligy shodně na dvanáctém místě. Družstvo žáků vyhrálo v roce 2016 i 2017 mistrovství ČR družstev, letos bylo druhé a dokládá tradiční kvalitu v této kategorii. Vítězství sedmnáctileté Barbory

Malíkové na OH mládeže a na mistrovství Evropy do 17 let letos dokazuje, že její začátky v oddílové přípravce před čtyřmi lety u trenérky Jany Gellnerové mají návaznost na vrcholové výkony. Šestnáctiletý sprinter Tadeáš Formánek se také probojoval na OH mládeže v Buenos Aires.

Těžiště naší práce je v kategoriích mládeže a máme také atlety, kteří směřují přípravu k vrcholové výkonnosti, a část atletů odchází v dospělosti do středisek vrcholového sportu. Na mistrovství ČR mládežnických družstev do finálového kola se letos probojovali dorostenky a dorostenci. Dorostenci vyhráli a dívky byly čtvrté. Družstva žactva i dorostu do 17 let tvoří mladí talenti s perspektivou zlepšení do budoucna. Tradice úspěšných družstev juniorů by tak mohla pokračovat. Bilance naší činnosti je podrobnější na webu www.sokolopava.cz

Co je největší pýchou vašeho střediska?

Čtyři odchovanci Sokola Opava se postavili na start atletických soutěží posledních tří olympijských her.

V roce 2008 v Pekingu – naši odchovanci Lukáš Milo, Jakub Holuša a Jan Kudlička. Na olympijských hrách v Londýně v roce 2012 startovali naši odchovanci Jakub Holuša a Jan Kudlička. Na olympiádě v Riu v roce 2016 k těmto dvěma atletům přibyl tyčkař Michal Balner.

Z jakých zdrojů je vaše středisko financováno?

Výdaje na přípravu a soutěže platíme jednak z dotace ČOS na Sportovní základnu mládeže a VSD, jednak z dotace města, žactvo podporuje Český atletický svaz a nově využíváme dotaci MŠMT Můj klub, což je nejefektivnější podpora přímo do oddílu. Kromě peněz na činnost a trenéry jde tato dotace použít na údržbu atletického Tyršova stadionu, který máme v majetku a v minulých letech byly peníze na sportoviště rozdělovány hodně chaoticky. Vzhledem k tomu, že se jedná o areál o ploše 11 000 m², bez kterého bychom nemohli naši činnost realizovat, je to dost důležitá část financování. Nemáme ale vlastní halu. Platíme hlavně přes zimu nájemné tréninkových prostor přes 300 tisíc Kč z důvodu, že nevládneme žádnou tělocvičnu a za atletické prostory

i šatny v městské tělocvičně na Tyršově stadionu musíme platit zvlášť vysoké nájemné Technickým službám. Opravená tělocvična patřící městu na Tyršově stadionu vytváří podmínky pro atlety prodloužením části haly na sprinterskou rovinku o délce 72 m a povrchem CONIPUR vhodným i pro tretry v celé hale. Dálkařský sektor doplnil výšku a tyč, které byly v hale provozovány již 40 let.

Jaký podíl je ze soukromé sféry? Máte nějakého generálního či hlavního partnera?

Sponzora nemáme, jen drobné fanoušky atletiky, kteří podporují především akce jako je Velká cena, Slezská laťka či tradiční exhibice tyčkařů na Dolním náměstí.

Důležitý je určitě i vztah s městem. Jakou spolupráci s ním máte?

Podpora města je dobrá, oproti minulosti, a záleží hodně na politické vůli měnícího se vedení. Podařilo se v příznivé době opravit z peněz města halu vedle Tyršova stadionu o velikosti basketbalového hřiště doplněním sprinterské rovinky s třemi drahami a prosazením nového povrchu Conipur.

S čím se nejvíce potýkáte, kde jsou největší překážky, které musíte při své činnosti překonávat?

Nedostatečné prostory šaten a kanceláří na stadionu za vysoké nájemné.

Jaký je zájem mládeže o vaše středisko? Jste schopni ho uspokojit?

V Opavě je konkurence basketbalu a fotbalu na školách, ale z vesnických škol v okolí chodí pravidelně do oddílu velcí talenti a v přípravce máme teď přes 300 dětí. Díky tréninkovým plochám na Tyršově stadionu je trénink v letních měsících bez problémů. Spolupracujeme dlouhodobě se ZŠ Englišova, odkud přišli do oddílu takoví talenti, jako byl Kudlička, Holuša nebo Balner.

Jak na tom jsou zájemci o sportování ve vašem středisku co se týče kondice, pohybové gramotnosti a sportovního talentu? Jak probíhá nábor a výběr do vašeho střediska?

Nábor do oddílové přípravky děláme od 5 let – vede ji Jana Gellnerová s dalšími pěti trenéry. Nábor do sportovní ZŠ Englišova děláme do 6. třídy a vede jej Jaromír Korbel s čtyřmi trenéry. Sportovní gramotnost a kondice dětí je dnes horší než dříve. Jedinou šancí pro děti, které chtějí dělat výkonnostní sport, je začít sportovat co nejdříve s dalšími talentovanými dětmi v přípravce formou všestranné přípravy vedené trenéry žactva. V běžné populaci, která sportuje jen ve školním tělocviku, lze těžko najít talentovaného sportovce. Pohodlný způsob života a málo možností k pohybu je problém dnešní doby.

Uved'te výrazné talenty ve vašem středisku.

Dnes je v atletickém oddílu především hodně vesnických talentů – největší talent čtvrtkařka Barbora Malíková z Oldřišova, dále sprinter Tadeáš Formánek také z Oldřišova, koulař Tomáš Grulich z Krnova, vícebojař Richard Šenk z Pusté Polomi a tyčkaři Tereza Janíková z Dolního Benešova či Jan Krček z Chlebičova. Jsou ve věku od 13 do 17 let a mají zájem o atletiku. U všech se snažíme skloubit trénink se studiem a máme i dost vysokoškoláků.

I ve sportu panuje konkurence, a to nejen v oblasti získávání financí, ale také v podmínkách, které jednotlivé kluby nabízejí a které přetahují talentované a vrcholové sportovce. Jak si v této konkurenci stojíte?

Dnes je pro nás konkurence především z jiných sportů při výběru talentů v Opavě – košíková a fotbal. Spolupracujeme naopak s gymnasty, kteří končí v mladém věku. Lanaření do jiných oddílů je problém a stále s ním bojujeme. Chceme, aby většina mladých atletů zůstala v Opavě a aby dále dělali sport výkonnostně na úrovni I. ligy či rekreačně až do veteránského věku. Jsme zvyklí na skromné podmínky. Mládežníky a špičkové borce předáváme do velkoklubů jen výjimečně, pokud možno po dohodě trenérů. Snažíme se výjimečné talenty se zájmem o profesionální sport předávat do Střediska vrcholového sportu Dukla Praha, kde jsou lepší tréninkové podmínky a máme s nimi dlouhodobou spolupráci při metodickém vedení tréninku.

Hodnotný šerm na mezinárodním Sokol Cupu v šavli

■ V sobotu 10. listopadu byl v Brně vybojován už 11. ročník tradičního mezinárodního turnaje v šermu šavlí Sokol Cup. Tento turnaj je suverénně nejsilněji obsazeným šavlovým turnajem v ČR a rakouský svaz jej má též zařazen do svého seriálu mistrovství Rakouska. Jeho ředitelem byl i tentokrát organizačně zkušený Michal Škerle, který si také zašermoval. Rád nám odpověděl na několik otázek ohledně pravidel a zápasů.

Je možné být ředitelem turnaje a zároveň v něm startovat?

V pravidlech sportovního šermu to zakázáno není. Samozřejmě, ředitel turnaje nemůže být na organizaci soutěže sám. Naštěstí v oddíle Sokola Brno I je dost ochotných organizátorů, kteří neodmítají pomoc. Musím říci, že tu máme skvělou partu, která vždy připraví perfektní turnaj, a od účastníků za to často dostáváme pochvalu.

Funkce ředitele turnaje ale musí ovlivňovat soustředění závodníka připravujícího se k zápasu.

Ano, to nemůžu popřít. Ale již před léty jsem zjistil, že mne to ovlivňuje

spíše pozitivně. Tím, že se soustřeďím primárně na organizaci turnaje, tak se tolik nesoustřeďuji na to, abych v turnaji uspěl. Nastupuji pak k zápasu bez zbytečné nervozity, jak to dopadne. V šermu je velmi důležitá psychika a já pozornost zaměřuji jinam než na soupeře. Přestože už nemám tolik času na tréninky, tak jsem v loňském ročníku skončil 6. a letos 9., což osobně považuji za úspěch.

Dokonce jsi byl letos mezi českými závodníky třetí a to zasluží pochvalu. Startujících mužů bylo 48 a ti, co byli před tebou, byli skoro deset let mladší.

Všichni ne. Nejlepší z našich, třetí v celkovém umístění, Jan Doležal z AMU Praha, je mladší jenom o roky tři. Ale když padla zmínka o věku, nelze zapomenout na Dorotheu Tanzemeisterovou. Ta doprovázela výpravu rakouských děvčat a žen, u některých dokonce jako trenérka. Sama se do turnaje také přihlásila a přes svůj věk padesáti let dokázala zvítězit! Ale na věku dospělých mnohdy nezáleží. Šermíři často dosahují vrcholu své výkonnosti až po třicítce. Před pár lety vyhrál mistrovství světa italský závodník, kterému bylo už 36 let! Naproti tomu úspěchy lze ale získávat i ve velmi mladém věku. Letos druhé v celkovém hodnocení žen našeho turnaje, Karolíně Bechyňové z Chomutova, bylo teprve čtrnáct.

A jaký vliv má čas věnovaný tréninku?

Pochopitelně velký, zvláště v době vzrůstající výkonnosti. Pro mne je to položka vysloveně vzácná. Přednáším na Pedagogické fakultě Masarykovy univerzity, navíc jsem byl letos zvolen do zastupitelstva v mém bydlišti, v Králově Poli, a do toho se snažím pomáhat manželce s výchovou našeho 14měsíčního syna. Jistě uznáte, že když si najdu čas na trénink a na šerm, tak je to pro mne svátek.

Ředitel turnaje Michal Škerle s rozhodčím před vyhlášením dalších zápasů

Tento turnaj svým názvem odkazuje k tradicím sokolského šermu. Jak tedy dopadli naši další šavlisté?

Sokolů startovalo třináct a nejlepší z nich Petr Wachsberger byl celkově osmý. Mezi pěti sokolkami byla Klára Hoduláková desátá ze dvaceti čtyř startujících. Trochu nás mrzela malá účast z některých pražských oddílů. Vzdálenost do Brna není zase tak velká a je zde skvělá příležitost zašermovat si s vynikajícími závodníky z Polska, Rakouska, Maďarska nebo i Slovinska, kteří to sem rozhodně mají dále.

Milan Peštál

Pro úplnost – vítězové jednotlivých kategorií: muži – Jakub Ocinski (AZS Katowice, Polsko), ženy – Dorothea Tanzemeisterová (ASC, Rakousko), junioři – Tomáš Potůček (Sokol Brno I), juniorky – Karolína Bechyňová SC Chomutov.

Michal Škerle na plansi v přestávce zápasu o semifinále

Zlínské medailové hody

■ Koncem listopadu, v sobotu 24. 11., se v Bohumíně uskutečnilo mistrovství České republiky mladších žáků jednotlivců. Mladí reprezentanti vzpěračského oddílu Sokola Zlín 5 – Jižní Svahy na něm neuvěřitelně učinili skutečností: zlínská mladší žáci vedení trenérskou dvojicí Jaroslav Janeba a Pavel Jančík přivezli z bohumínského mistrovství republiky šest medailí. Zlínská elévová přijeli perfektně připraveni a všich-

ni si vytvořili nové osobní rekordy, což přineslo tyto super výsledky: titul mistr ČR a zlato pro rok 2018 získal Tomáš Frohlich (13 let), tituly vicemistrů ČR a stříbra přivezli Jiří Lohynský (13) a Vojtěch Navrátil (12), bronzové medaile získali Ondřej Janek (12), Matouš Sára (13) a Lukáš Janek (12 let). No, a to tu ještě v historii zlínského vzpírání v kategorii mladších žáků nikdy nebylo.

Jaroslav Janeba

Na snímku zleva stojí trenér asistent Pavel Jančík, Jirka Lohynský, Vojtěch Navrátil, mistr ČR Tomáš Frohlich, Matouš Sára, Ondřej Janek, Lukáš Janek a trenér Jaroslav Janeba.

Oslavy 60 let házené v Kostelci na Hané

■ Házená v Kostelci na Hané, to je bohatá i úspěšná minulost, zodpovědná současnost a nadějná budoucnost. Přesně v tomto duchu proběhly letošní oslavy kulatého jubilea místního oddílu T. J. Sokol – HK, který si svou dlouhou tradici připomněl velkolepým setkáním u příležitosti 60 let existence házenkářského sportu ve městě. A sraz to byl po všech stránkách maximálně vydařený. Už před třetí hodinou odpolední, což byl oficiální start velkého dýchánku, začaly do venkovního sportovního areálu u kostelecké Městské sportovní haly proudit první desítky z téměř tří stovek pozvaných hostů. Mnoho návštěvníků okamžitě zamířilo do místnosti s obsáhlou výstavou z oddílových dějin. Na té si pořadatelé dali skuteč-

ně moc záležet, podrobně připomínala kompletních šest dekad historie házené v Kostelci především v dobových fotografiích i článkách z novin. A nechyběly ani vybojované trofeje či dokonce televizní projekce na velké obrazovce. Součástí letošních oslav výročí kosteleckých házenkářů byla 2. června rovněž zápasová exhibice - přátelské utkání, v němž se střetli členové místního oddílu (téměř) všeho věku. Byla to parádní exhibice a divácky atraktivní show, jakou lze spontánně zažít jen při podobných extra příležitostech. Proti sobě se postavily dva zajímavé kolektivy. Na jedné straně v modrých dresech Výběr veteránů Kostelce a Prostějova, na straně druhé červeně oděný Tým zbytku světa. A jak zápas dopadl? Zaslouženou remízou. ☺

Podzimní zasedání sboru župních vzdělavatelů

■ Před dvěma lety poprvé župní vzdělavatelé vyjeli na zasedání mimo Prahu. Na letošním jarním zasedání se sestry a bratři usnesli, že na podzim opět vyjedou mimo Tyršův dům. Pro dobrou dopravní dostupnost byly zvoleny Pardubice.

Samotné zasedání začalo v sobotu 10. listopadu v 13 hodin. Vzdělavatel ČOS bratr Zdeněk Mička, jednatelka VO Kateřina Pohlová a Marcela Janouchová přednesli zprávy týkající se činnosti

Vzdělavatelského odboru ČOS. Promítaly se prezentace s fotografiemi z XVI. všesokolského sletu, Noci sokoloven, 8. října a z akcí uskutečněných k 100. výročí republiky. Zprávy přednesly i komise – komise pro práci s mládeží a seniory, společenská, kulturní a historická komise. Během celého zasedání probíhala diskuze nad zmiňovanými tématy. Z důležitých témat zmiňme účast sokolského komparzu během průvodu Prahou 27. 10. 2018. Sokolští účastníci a koordinátoři z ČOS

organizačního zajištění sletu (akce VO) včetně námětů, co by se mohlo udělat jinak, dále iniciovat zapojení ČOS do diskuze o budoucím využití Strahovského stadionu.

Zasedání skončilo v odpoledních hodinách. Program ale neskončil. Přijely za námi sestry Helena Rezková a Pavla Špatenková, které nám představily svoji knihu „Nebylo jim souzeno žít“. Autorky chtějí vydáním knihy splatit po více než 70 letech dluh sokolským hrdinům, kteří zemřeli během II. světové války. V knize popisují sokolský odboj a pohnuté osudy 160 sokolů a sokolek – členů Sokolské župy Podkrkonošské - Jiráskovy a částečně i Sokolské župy Orlické. Impulsem pro sepsání knihy byly události na Končinách u Červeného Kostelce, kde v roce 1942 rodina Burdychovych ukrývala radistu Jiřího Potůčka, posledního žijícího z výsadku Silver A. Hned po jeho vyzrazení bylo popraveno v Pardubicích na Zámečku 17 členů sokolské odbojové skupiny S 21 B. A i poté se zatýkalo, vyslýchalo a popravovalo dál.

Ačkoli se po skončení vyprávění a nákupu knížek blížilo k deváté hodině večerní, i tak došlo ještě na procházku k nedaleké pozoruhodné stavbě – kamenné vile, pardubické sokolovně a prazvláštní fontáně v parku, která byla označena za nemravnou.

Druhý den dopoledne byla naplánovaná prohlídka tzv. Zámečku. Zámeček není přístupný, před několika lety jej získala Československá obec legionářská, která jej rekonstruuje. Děkujeme legionáři bratru Bobkovi, který nám vilu otevřel a provedl nás v ní. Navštívili jsme i nedaleké bývalé popraviště, z kterého je dnes památník. Pak už se každý ze župních vzdělavatelů rozjel do svých domovů.

Kateřina Pohlová, VO ČOS

Sokol Josef Švec – významný legionářský velitel

Letos po celý rok jsme si připomínali 100. výročí vzniku Československa. Neměli bychom ale zapomínat ani na jedince, kteří se o naši samostatnost a svobodu zasloužili se zbraní v ruce.

Takovouto výraznou osobností je Josef Jiří Švec – učitel tělocviku, sokolský pracovník a legionář, jehož jméno dodnes nese jedna ze sokolských žup. Koncem letošního října uplynulo 100 let od jeho tragické smrti.

■ Josef Jiří Švec se narodil 19. července 1883 ve vesnici Čenkov u Třeště. V Třešti vychodil základní školu a poté nastoupil na gymnázium v Pelhřimově. Po absolvování gymnázia vystudoval učitelský ústav v Soběslavi, kde složil doplňovací zkoušky jako učitel tělocviku. Poté učil osm let na obecné škole v Třebíči. V Třebíči náležel vedle Jana Syrového a Jana Máchala k propagátorům sokolské myšlenky.

Roku 1911 byl vyslán třebíčským Sokolem do Ruska. Zde působil jako učitel tělocviku na ekonomickém lyceu v Jekatěrinodar (dnes Krasnodar), později v Gelendžiku, kde ho zastihla zpráva o sarajevském atentátu a samotný začátek války. Po vypuknutí války se jako dobrovolník přihlásil do České družiny, která se organizovala v Kyjevě. Česká družina byla za první světové války jednotka dobrovolníků složená z Čechů žijících v Rusku a později též z válečných zajatců, předchůdkyně ruských československých legií.

Josef Švec začínal v České družině jako velitel první čety, kde se podílel na provádění rozvědek. Během svého válečného tažení poblíž města Běrežnica přijal pravoslaví a dal si druhé jméno Georgij (nepřesně Jiří nebo Jurij). Největší věhlas získal jako velitel osmé roty 1. střeleckého pluku. V červenci 1917 úspěšně bojoval se svou rotou v legendární vítězné bitvě u Zborova, po níž byl za hrdinství povýšen na poručíka a jmenován velitelem 3. praporu 1. pluku.

Po bolševické revoluci v listopadu 1917 se ruská fronta zcela zhroutila. 3. března 1918 uzavřely v Brestu Litevském

Ústřední mocnosti s bolševiky Brest-litevský mír. V něm se Sověti mimo jiné zavázali nestrpět na svém území vojenské oddíly nepřátelské ústředním mocnostem, což se týkalo i československých legií. Stažení čs. legií předcházela krvavá bitva u Bachmače ve dnech 8.–13. března 1918, v níž čs. legionáři dokázali přemoci německou přesilu a ubránit důležitý železniční uzel, umožňující průjezd transportů dále na východ.

Josef Švec v postavení velitele 3. praporu se svými vojáky absolvoval bitvu o Kazaň, bitvu o Penzu, bitvu u Lipjag a dobytí Samary. Snahy bolševiků, kteří zabraňovali v odchodu čs. legií z Ruska, tak vyšly naprázdno. V srpnu 1918 byl Švec povýšen na plukovníka a v polovině října se stal nejen velitelem pluku, ale i celé 1. československé střelecké divize.

V té době stále ještě cílem legií bylo dosáhnout Vladivostoku a po transportu do Evropy se zapojit do bojů na straně spojenců na západní frontě. Vážnoucí přeprava a někdy nedostatky v zásobování spolu se zklamáním, že jim na pomoc nepřicházela ani slibovaná velká ruská armáda, ani armády dohodových velmocí, způsobily pomalý rozklad příkladné morálky legionářů.

Po neustálých vyčerpávajících bojích došlo 24. října 1918 ve stanici Aksakovo-Belebej ke konfliktu mezi velitelem a jeho podřízenými. Legionáři Švecova pluku, navíc ovlivnění komunistickým agitátorem, vypověděli svému veliteli poslušnost a odmítli splnit rozkaz vytlačit přesilu bolševiků z linie Buzuluk – Bugul-

Odhalení sochy J. Švece v Třebíči 25. 10. 2008 (Dílo sochaře Otakara Marcina)

ma. Plukovník Švec cítil nutnost pozvednout morálku vojáků a dodat jim odvalu k dalším obětem. Dne 25. října 1918 se zastřelil. Zanechal dopis, odmítající zbabělost a vyzývající ke kázni: Neomlouvejte své jednání tím, že už přiznáním naší svobody jsme u cíle našeho poslání, že svoboda nám přiznaná dává nám právo složit ruce v klín a klidně trávit její plody. Svobody zaslouží a bude svoboděn ne ten, kdo jí dobyl, nýbrž kdo dovede si ji uhájiti... Nemohu přežít hanby, stihnuvši naše vojsko, boříte to, co bylo s ohromnými překážkami stavěno celá léta..."

Jeho čin probudil vojáky z pasivity. Smrt plukovníka Švece československými vojáky otrásla a ti nakonec rozkaz splnili.

Pohřben byl v Čeljabinsku 28. října 1918. Při likvidaci hřbitova, na jehož místě dnes stojí obytná čtvrť, se v roce 1933 podařilo sovětskou vládu přesvědčit k vydání ostatků plukovníka Švece do Československa. Byly exhumovány a přeneseny, společně s ostatky pplk. K. Vašátky, do Památníku osvobození na Vítkově. Pohřbu se zúčastnilo na dvacet tisíc lidí. Za nacistické okupace byly na příkaz gestapa ostatky definitivně umístěny do rodinné hrobky v Třešti.

Jaroslav Novák
Prameny:

Mentzlová D.: *Osobnost: Plukovník Švec. Neviditelný pes – První český ryze internetový deník*. 27. 10. 2011

Padnos J.: *Slavné československé legie. Vojenské Rozhledy* 2014, č. 3.

Svatošovi M+M.: *Socha plukovníka Švece*. 30. 10. 2008

Wikipedie: *Josef Jiří Švec*

„Námořní expedice“ v Tyršově domě

■ Letos je to již osm dlouhých let od chvíle, kdy cvičitelský sbor rodičů a dětí a předškolních dětí (RDPD) přišel s myšlenkou uspořádat mezinárodní setkání cvičitelů této věkové kategorie. Rok 2018 tak byl již pátým zastavením ve světě předškolních dětí a rodičů a dětí: o víkendu na přelomu listopadu a prosince se uskutečnil PaCH 2018 (Parents and Children, Pre-school Children) – Mezinárodní seminář cvičitelů RDPD, a to s velmi kvalitním programem s lektory, kteří dokázali zaujmout. Hlavním tématem byla „voda ve všech skupenstvích“. Zdůraznit je tak určitě třeba i skutečnost, že Sokol se opět věnoval závažnému celosvětovému tématu, jímž hospodaření s vodními zdroji je, a ukazuje, že se cvičením nejmladší generace lze nenásilně spojit i její výchovu – v tomto případě k hospodárnému a ekologickému přístupu k využívání vody.

Seminář byl slavnostně otevřen v pátek podvečer, kdy po přivítání starostkou ČOS Hanou Moučkovou a náčelnicí ČOS Lenkou Kocmichovou následovaly první přednášky. Motivaci tří skupin vzájemně se potkávajících v našich tělocvičnách – cvičitelů, rodičů, dětí – se věnovala vedoucí ÚCS RDPD Věra Smejkalová. O vlivu nedostatku pohybové aktivity na růst a vývoj dětí přednášel Petr Sedlák z Karlovy univerzity. Zajímavé byly rovněž informace Piotra Sitkowského o polském projektu v této oblasti cvičení. Závěr večera tvořilo společenské setkání v Michnově paláci.

V sobotu ráno program začínal dvěma workshopy s třemi volitelnými hodinami – hry ve vodě, ukázková cvičební jednotka a tvořivá dílna. V bazénu byly Dana Absolonová a Markéta Rohanová, v tělocvičně Dana Cejpková a tvořivou dílnu měly Dana Uzlová a Lucie Chromá. V tělocvičně byla zimní cvičební hodina včetně varování před nástrahami přírody a balením evakuačního zavazadla.

Dalším pokračováním byly hudebně pohybové činnosti motivované vodou a děním okolo ní s Milenou Kmentovou. Shoda pohybu a hudby byla navozována pomocí lidových písniček. Velmi příjemný byl i prožitkový zvukový workshop s Ondřejem Tichým, zaměřený na možnosti využití hudebních prostředků ve skupině, při pohybu, při komunikaci. Odpole-

dne pokračovalo prezentací Ondrášovky – partnera ČOS – nazvanou „Není voda jako voda“.

Mezinárodními lektorkami byly letos Daniela Bento Soares z Brazílie a její kolegyně Camila S. Milani, i když pouze v zastoupení. Jejich programu se ujaly Markéta Rohanová a Lucie Chromá, které zaslanou přednášku přeložily, převedly do praxe a účastníci si tak vyráběli „delfínovce amazonského“ a „dešťovou hůl“. Pódiová skladba „Sněhuláci“ autorky Dany Uzlové byla příjemnou a veselou tečkou za uplynulým dnem.

Neděle začínala velmi příjemně psychomotorickými hřítkami s Danielou Jonášovou a Jaroslavem Vrbasem – využití dek a papírů bylo plné netradičních nápadů a velmi milé atmosféry.

Závěr druhého dne semináře již patřil tematické hře „Námořníci“, kterou připravil sbor RDPD (Dana Absolonová, Dana Uzlová, Jitka Hrnčířová, Renáta Krejčová, Jaroslava Dudková, Lucie Chromá, Markéta Rohanová, Dagmar Toncarová,

Helena Vaňková). Všichni společně se po můstku nalodili na loď, vyšplhali po stožárech, uklidili podpalubí, vytahali na loď pitnou vodu, vytřeli palubu, naplnili plachty i odpočinuli si v houpacích sítích. Po společné přípravě lodi expedice vyplula do Grónska, kde nakrmila velryby. Poté loď zamířila na Floridu, kde se posádka zotavovala na pláži z pobytu v zimní krajině, po přesunu na Havaj byly využity nádherné květinové věnce z tvořivé dílny. A pak už všechny čekalo poslední zastavení v Tichém oceánu s velkolepou bitvou námořníků s piráty o zlatý poklad. Na úplný závěr si námořníci zatančili na námořnickém bále včetně závěrečného přípitku rumem (pralinky).

A pak už jen poděkování všem účastníkům i organizátorům, kteří se do hry úplně ponořili a vytvořili tak nádherné prostředí plné emocí a prožitků. Za dva roky opět na viděnou.

*Věra Smejkalová
vedoucí Ústředního
cvičtelského sboru RDPD*

Příběh „obyčejného“ sokola

■ Neformální setkání známých a přátel, kdy si lidé v uvolněné atmosféře nad šálkem kávy či čaje „jen tak“ povídají, může přinést neočekávaná poznání něčeho nového, zajímavého, může otevřít téma, při němž lze sedět hodiny a nebude vyčerpáno. Takové bylo i nedávné redakční setkání s Miroslavem Bendou a Romanem Francem, oba ze Sokola Křenovice. A protože oba jsou také nerozlučně spjati s dokumentárním filmem „Dobry život sokola Bendy“ (první je jeho protagonistou, druhý autorem námětu a koproducentem filmu), nemohla být řeč o ničem jiném, než právě o tomto filmu.

Účastníci letošního XVI. všesokolského sletu měli možnost navštívit předpremiéru tohoto filmu režiséra Pavla Jurdy v kině Lucerna, poprvé byl film oficiálně promítán koncem října na mezinárodním festivalu dokumentárních filmů v Jihlavě, od začátku února příštího roku bude uveden do sítě kin po celé republice (počítá se se zhruba sto kiny). Promítání filmu si budou moci objednat i sokolské jednoty a župy. Film je věnován památce manželky bratra Bendy, sestry Jany Bendové, která se na natáčení podílela a která se, bohužel, již uvedení do kin nedežila.

Samotný, zhruba 70minutový film se nese v několika rovinách – zachycuje „normální“ občanský život, ale také život člověka, který vyznává sokolské hodnoty, jež jsou pro něj životním stylem, přiměřeně jsou zde zastoupeny vzpomínky na sokolskou historii, je zde ale i mezi-

národní rozměr. Skoro by se chtělo říct, že „sokol všude bratry má“ – film se natáčel na dvou kontinentech, na místech, která bratr Benda navštívil. „Bratr Benda je pro mě hrdinou každodenního života, krásným příkladem věrného člena staré sokolské gardy a ztělesněním sokolských ideálů,“ řekl Roman Franc. Přestože bratr Benda pracoval celý život jako dělník, pojí ho dávné přátelství s univerzitním profesorem Akihirem Ishikawou z Tokia, dokáže okouzlit dámy na sokolském plese v Paříži nebo si zaletí zacvičit do newyorské sokolovny. Filmový dokument ale vypráví především o lidské vytrvalosti a houževnatosti, ale také o světě sokolských ideálů.

Celým filmem se výrazně prolíná „japonský motiv“. To je to, co může mimořádně zaujmout – jak dvě tolik odlišné kultury, jako jsou česká a japonská, mohou vytvořit pevné pouto přátelství a vzájemného porozumění? Odpověď může být relativně prostá: společné všelidské hodnoty. Prostě se setkali dva lidé, kteří vyznávají podobné či společné hodnoty. Na počátku bylo náhodné setkání na jednom budapeštském mostě před padesáti lety, kde manželé Bendovi turisticky pobývali a kde je Akihiro Ishikawa, profesor sociologie na tokijské univerzitě, oslovil, když slyšel češtinu, kterou ovládá. Zde se zrodilo přátelství, které přetrvává dodnes. Profesor Ishikawa se stal čestným členem Sokola Křenovice. „A je také řádným členem,“ říká bratr Benda. „Platí

řádne členské příspěvky, pořídil si i sokolský kroj.“

Co je základem toho, aby přátelství dvou lidí, které dělí cesta přes půl planety, přetrvalo desetiletí?

„Spočívá na duchovním souznění, na skromnosti a vzájemné důvěře,“ říká bratr Benda. „Na doporučení profesora Ishikawi k nám přijíždějí další návštěvy z Japonska a tohle přátelství se přeneslo i do obchodní sféry – u Slavkova je díky tomu jediná japonská benzínová pumpa v Evropě. Vznikla bez jakýchkoliv průtahů a formalit. Může se zdát, že je to neobvyklé, když Japonci v byznysu vše pečlivě zvažují a rozhodnutí jsou oproti Evropě mnohem delší. Ale zde sehrály svoji roli právě reference, opírající se o naše přátelství.“

Bratr Benda má v zásobě ohromné množství až neuvěřitelných historek. Třeba ze své cesty přes tehdejší Sovětský svaz do Tokia, kde přednášel na univerzitě o tom, jak se na Moravě udí maso a páli slivovice – v češtině, jiný jazyk neumí, ale studenti díky svému oboru (bohemistice) mu dobře rozuměli.

Zajímá mě, jak Japonci vnímají českou kulturu a co jim Sokol říká. „Profesor Ishikawa samozřejmě českou kulturu dobře zná. Prohlásil, že Česká republika mu je v Evropě nejsympatičtější. Japonci dobře znají naši hudbu, ale i českou tělovýchovu. Profesoru Ishikawovi jsou sokolské hodnoty blízké, a myslím, že je pozitivně vnímají i japonští návštěvníci, kteří k nám přijíždějí,“ říká Miroslav Benda.

Bratr Benda by dokázal vyprávět hodiny a hodiny... A tak na závěr jen pár slov, které ke vzniku filmu řekl jeho režisér Pavel Jurda: „Život dědy Bendy je tak trochu historií nás všech, kteří balancujeme mezi každodenní banalitou se snahou o své soukromé malé štěstí a jistoty a mezi vznešenými ideály, ke kterým se podle potřeby hlásíme, které nás dělají lepšími, někdy jen naoko, jindy i skutečně.“

-zk-

Loutkové divadlo je pro mne vším, říká principálka Lucie Hlačíková

V kulturním programu XVI. všesokolského sletu mohli návštěvníci vidět sokolské divadelní a folklorní soubory, pěvecké sbory a také loutkářské soubory. Mezi nimi byl i loutkářský soubor Pronitka ze Sokola Prostějov, jehož „marionetoví herci“ zahráli dětem Perníkovou chaloupku. O tomto divadelním souboru, ale také o vztahu a lásce k marionetám hovoříme s Lucií Hlačíkovou, principálkou souboru Pronitka.

■ V kulturním programu XVI. všesokolského sletu mohli návštěvníci vidět sokolské divadelní a folklorní soubory, pěvecké sbory a také loutkářské soubory. Mezi nimi byl i loutkářský soubor Pronitka ze Sokola Prostějov, jehož „marionetoví herci“ zahráli dětem Perníkovou chaloupku. O tomto divadelním souboru, ale také o vztahu a lásce k marionetám hovoříme s Lucií Hlačíkovou, principálkou souboru Pronitka.

Co znamená název vašeho divadla? Je to složenina, PROstějovské loutky na NITKÁch. Ke slavnostnímu křtu nám přišli tři kmotři, starostka do-

movské sokolské jednoty Jitka Vitásková, starosta prostějovské župy Svatopluk Tesárek a za starostu (primátora) města Prostějova náměstkyně primátora Ivana Hemerková.

Jaká je historie loutkového divadla v Prostějově?

V roce 1908 byla postavena sokolovna a vzniká loutkářský odbor. Hrál s marionetami 60 cm vysokými. Podle fotografie z roku 1934 pod vedením Ignáta Pacholíkova bylo v souboru 19 členů. Činnost byla přerušena II. světovou válkou, znovu obnovena v roce 1946. Po únoru 1948 musela jednota požádat ONV o udělení licence na provozování loutkového divadla. Po zrušení Sokola převzal funkci principála J. Parobek, který loutkové divadlo vedl až do ukončení činnosti v 50. letech. Zanikl i inventář.

V té době byl založen loutkářský soubor při Závodním klubu Hanáckých železáren. Členové byli většinou zaměstnanci podniku a loutkové divadlo provozovali až do roku 1990, kdy po sametové revoluci přišli o své působiště. 29. 8. 1994 byl inventář loutkového divadla železáren převeden na Tělocvičnou jednotu Sokol I a vedoucí se stala Věra Rubešová. V roce 1996 začala pravidelná loutková představení. Od roku 2001 jsem vedoucí loutkářského odboru Sokola I Prostějov a principálkou.

Kdy a jak jste se k loutkovému divadlu dostala?

V roce 1985 mě kamarádka požádala, jestli bych namalovala kulisy pro divadlo při ZK Železáren Prostějov. To bylo moje první bližší setkání s divadlem. Kašpárek

na mě „mrknul“ a věděla jsem, že chci hrát. Původně jsem tedy kulisák, pak jsem vodila loutky, později mluvila. Moje nejmilejší role byla recitátorka Kašpárka.

Jaké role v souboru zastáváte nyní?

Vedení souboru, zvuková a světelná technika, režie, scénografie, tvorba a úprava her, výroba a opravy kulis a loutek, výjimečně inspicie, vodění loutek, recitace a jiné. K tomu i spolupráce se Sokolem a městem, shánění sponzorů, nákup loutek, kulis a technického vybavení, články do místního tisku, přednášky, psaní nových pohádek, částečně kronika, a další a další. Loutkové divadlo je pro mne vším a také mu ráda dávám všechnen volný čas.

Jak často hrajete a komu jsou vaše hry určeny?

Loutkové divadlo Pronitka hraje na stálé scéně v sokolovně zhruba od Dušiček do Velikonoc každou neděli dvě představení. Za sezónu je to kolem 40 představení, a 10–12 titulů. K tomu ještě asi 10 představení „výjezdních“. Naše cílová skupina jsou děti předškolního věku.

Jaké hry jsou ve Váš repertoár tvoří jaké hry, které loutky používáte a kdo vám je zhotovuje?

Pro předškoláčky? Přece pohádky! Některé se během let opakují, Perníková chaloupka už spoustu let otevírá a uzavírá sezónu. Hrají Kašpárek a jeho přátelé: Honza, princezny a pan král, čerti, kostlivec, drak, vodník, čarodějnice, čaroděj a ježibaba, drak, Jeníček a Mařenka a další loutky. Jsou to kaširované marionety 50–57cm vysoké, kterým ráda

říkám okaté panenky, původně z VD Unanov. Jeho dnešním pokračovatelem je pan Mašek z Oblekovic. Sem chodím nakupovat loutky nové, nebo s většími opravami loutek původních.

Kde získáváte scénáře, náměty k pohádkám?

Většinu bereme ještě z depozitu loutkářů Hanáckých železáren, ale hry musím upravovat a hlavně zkracovat. Původní publikum byli hlavně školáci, a pro ty mohla mít pohádka i pět jednání. Pro menší děti by představení mělo mít asi hodinu i s přestávkou.

Máte nějaké nové pohádky?

Již několik let mám soukromý závazek napsat na novou sezónu premiéru. Tak vznikly pohádky Drak, Kašpárek, princezna a drak, Jak Kašpárek s Honzou vyzráli na čerta a další. Pohádka O has-trmanovi zaujala herce z Bzence. Požádali mne o scénář a zařadili ji do svého repertoáru. Loňská premiéra pohádky Kouzlo Vánoc nám přivedla rekordní počet diváků.

Jak to u vás vypadá při představení?

Při příchodu do sálu vítá diváky Kašpárek. Děti si na něj mohou sáhnout, zjistí, proč jsou loutky na nitích, co je vahadlo, jak s ním pohnout, aby Kašpárek zavrtěl hlavou, jak hýbe rukama a chodí. Naši „vodiči“ musí zvládnout třeba i „holubičku“ s čertem, Kašpárek s Honzou se musí vznášet na mýdlových bublinách, Jeníček z Perníkové chaloupky šplhá po stromě jako veverka a spoustu dalších triků. Herci, „recitátoři“ propůjčují loutkám hlas. Divadlo není jen o hercích. Pro diváky musí být připravené židle v sále, který je v týdnu využíván jako tělocvična, někdo musí být v šatně a u vstupného. Někdo musí pohádky ozvučit a nasvětlit jeviště. Nelehká

práce je nejen s přestavbou kulís, ale i jejich údržbou, opravami a doplněním. A stejně tak i s loutkami. A nepostradatelná je nápověda! Pak teprve může začít pohádka.

Hrajete jen na své mateřské, stále scéně?

Od roku 1996 jsme dojížděli do okolních vesnic s mikulášským představením, popřípadě účinkovali na dětských šibřinkách. To byly krátké výstupy s loutkami a spíše hry a soutěže pro děti. Od roku 2015 hraje celoročně pětice herců „výjezdí pohádky“. Zvláštní představení jsme dělávali pro děti z dětských domovů, teď pravidelně dojíždíme do SOS domova Ambrosie v Lutyni.

Účastníte se také jiných akcí?

Ano. Pravidelná je pro nás účast na národních akcích Movie Week a Noc sokoloven. V roce 2017 jsem prezentovala historii loutkového divadla pro klub seniorů a prostějovské učitele seniory. Některé naše členky se také účastní různých slavnostních příležitostí v sokolských krojích, dochází jako dobrovolnice do prostějovské nemocnice na dětské oddělení číst pohádky.

Ve dnech 1.–6. července se v Praze konal XVI. všesokolský slet, na němž jste hráli v Divadle Kampa pro malé děti. Co znamenal pro vás?

Pětice herců mohla nasát tu úžasnou atmosféru, která v Praze panovala. Všechno to hemžení, disciplína a soudržnost v nás zanechala hluboké a nesmazatelné zážitky. Dvě představení v Divadle Kampa nám přivedla skvělé diváky, kteří, ať malí či velcí, se nechali plně vtáhnout do našeho netradičního děje. A odměnili nás dlouhým potleskem. V superlativech o nás mluví také reportérka České televize.

Účastníte se sokolských loutkářských přehlídek – v čem jsou pro vás přínosem?

Každoročně jezdíme na celostátní přehlídku amatérských loutkových divadel Loutkářské letnice a Přehlídka sokolských loutkových divadel v Přerově. Velmi si vážím osobního přátelství s přerovskou principálkou Marií Veřmířovskou a Alešem Popem, principálem z Olomouce a předsedou sdružení amatérských loutkařů. Manželé Vladimíra a Matěj Kopečtí pravidelně vystupují v Prostějově a nevynechají návštěvu našeho divadla. V Přerově jsem se potkala také s JUDr. Petrem Slunečkem a manželou Vidlářovými, kteří se nesmazatelně vepsali do loutkářského povědomí. Při povídání se členy jiných amatérských divadel zjišťuji, že všichni řešíme stejné problémy. Ale rozzářené dětské oči a úsměv na tvářích dospělých je pro nás největší odměnou a impulsem do budoucna.

Získalo loutkové divadlo Pronitka nějaké ocenění? A vy, jako principálka?

V roce 2015 a 2017 udělila Česká obec sokolská našemu divadlu pamětní list na národní přehlídce sokolských loutkových divadel v Přerově.

Poctou je pro nás udělení Ceny města Prostějova za rok 2017 za reprezentaci města a mnohaletá pohádková odpoledne pro děti i dospělé, také za práci v sociální oblasti.

A moje osobní ocenění? V roce 1999 čestné uznání za vyhotovení repliky sokolského praporu, v roce 2011 pamětní list a medaile za činnost a propagaci Sokola I Prostějov – 15 let v Sokole, v roce 2014 poděkování za práci v loutkovém divadle a Sokole, v roce 2016 plaketa – poděkování za obětavou práci pro loutkařský odbor, v roce 2017 udělení pamětního listu k výročí 155 let Sokola, za práci v Sokole a loutkovém divadle.

Kudy se ubírá první pomoc?

■ Omnia mutantur et nos mutamur in illis (Všechny věci se mění a my se měníme s nimi).

Podíváme-li se do porevoluční přílohy První pomoc časopisu Sokol z roku 1996, zjistíme, že řada věcí již neplatí. A to nehovořím o knihách z období první republiky nebo různých příručkách z období padesátých let minulého století. Současné pojetí výuky první pomoci směřuje k jednoduchosti, k nemožnosti fatální záměny postupů, k snadné zapamatovatelnosti a praktičnosti. Již dávno se při závěrečných zkouškách nehodnotí estetický dojem z obvazu, ale jeho funkčnost. S rozvojem techniky nabývají na důležitosti mobilní telefony, dostupnost sanitního vozu s kvalifikovanou posádkou, zavádění automatizovaných externích defibrilátorů (AED). Již není potřeba fixovat zlomeniny v tělocvičně, když k nám může přijet záchranka. Důležité je včas rozpoznat, kdy musím tuto pomoc zavolat. Z postupů se vypouštějí ty, které by mohly při nesprávném použití poškodit postiženého, případně i způsobit jeho smrt. Řada pacientů je vybavena inhalátory, různými léky ve spreji, adrenalinovými pery apod. Měli bychom je umět použít či pomoci postiženému v jejich užití.

Nezbytnou součástí výbavy každého cvičitele a trenéra je mobilní telefon. Nejen pro zavolání pomoci, ale prostřednictvím telefonu můžeme poskytovat první pomoc – postupujeme podle pokynů a rad operátora – TAPP (telefonicky asistovaná první pomoc) – či dokonce resuscitovat: telefon si nastavíme na hlasitý odposlech – TANR (telefonicky asistovaná neodkladná resuscitace). Kromě národního čísla tísňového volání zdravotnické záchranné služby (ZZS) můžeme použít evropské číslo 112. Toto číslo současně slouží k oznámení rozsáhlé nehody nebo katastrofy s velkým počtem postižených osob. Na horách využijeme číslo Horské služby 1210. K přesnému upřesnění místa nehody se již osvědčilo například číselné značení sloupů veřejného osvětlení. Mobilní aplikaci ZÁCHRANKA v případě nouze jednoduchým způsobem

kontaktujete ZZS a Horskou službu. Zároveň záchranářům odešlete vaši přesnou polohu a další užitečné informace, které slouží pro vaši záchranu. Včasné přivolání ZZS je důležité při akutním infarktu myokardu, cévní mozkové příhodě nebo meningokokové sepsi. V těchto případech jde o minuty. Bolesti na hrudi vystřelující do levé paže jsou notoricky přisuzovány infarktu myokardu a většinou lidé včas volají odbornou pomoc. Horší je to už při projevech cévní mozkové příhody. Mezinárodní pomůcka FAST nám má usnadnit diagnostiku této příhody. Face (obličej) znamená asymetrii v obličejí, pokleslý ústní koutek, Arm (paže) zase nemož-

nost hýbat rukou či slabost v ruce, Speech (řeč) poruchu řeči a Time (čas) zdůrazňuje, že čas běží a je nutno včas jednat. Tmavé tečkování kůže až tmavé plošné podlitiny na těle při vysoké horečce, bolestech hlavy a nemožnosti dotknout se bradou hrudní kosti věští postižení smrtícím meningokokem. Zotavovací (dříve stabilizovaná poloha) má již své přesně dané indikace. Podle nových Standardů první pomoci použijte záchránce zotavovací polohu pouze za následujících okolností a podmínky, že postižený normálně dýchá: jedná-li se pravděpodobně o opilost či jinou otravu; postižený zvrací nebo krvácí z úst či nosu; jedná-li se o bezvědomí ná-

sledkem tonutí; je-li nutné postiženého z jakýchkoli důvodů opustit.

AED se již objevují v našich tělocvičných jednotách (např. v Libni). Účastníci různých akcí v bazénu Tyršova domu si již všimli skříňky u recepcce s tímto označením. Župní zdravotníci měli možnost se s tímto typem defibrilátoru blíže seznámit na letošním srazu – viz foto.

Dříve přesná charakteristika tepenného a žilního krvácení, stejně jako rozdílu mezi úpalem a úžehem, po leptáním kyselinou nebo zásadou ztrácí v laické první pomoci smysl. Tlakové body jsou již minulostí, škrtidlo použijeme jen výjimečně.

Ačkoli umělé dýchání můžeme při oživování u dospělých vypustit, nemělo by to být v případě tonoucích a u dětí. V těchto případech má umělé dýchání své nezastupitelné místo.

Změnila se také první pomoc při poranění hrudníku. Postiženého uložíme vpolosedě se zapřenými rukama, pokud postiženému tato poloha vyhovuje. Voláme ZZS. Zachránce ránu ponechá otevřenou, případně ji překryje prodyšným obvazem. Cizí těleso z rány nevyjímáme, může nastat prudké krvácení! Izotermickou fólií zajistíme izolaci od země. Dříve doporučovaný poloprodyšný obvaz je považován v laické první pomoci za nevhodný postup. S tím souvisí i upravené složení autolékárničky od 1. října 2018. Plastovou roušku 20x 20 cm tam již nenalezneme. V lékárnice je tedy nutné pro poskytnutí první pomoci mít: sterilní obvaz hotový s jedním polštářkem (3 ks), sterilní obvaz hotový se dvěma polštářky (3 ks), náplast hladká, cívka, škrticí obinadlo pryžové, rukavice (pryž, latex), izotermická fólie (min. 200x 140 cm), zahnuté nůžky v antikoroziční úpravě s oblými hroty. Od října již není nutné mít trojcípý šátek, náplast s polštářkem a zmiňovanou plastovou roušku. Při užití dezinfekce např. okolí rány si musíme nejprve zjistit, zda dotyčný není alergický na jódovou dezinfekci (např. Betadine), při známé alergii použijeme nejódobou dezinfekci – např. Septonex či alkoholovou. Peroxid vodíku již do naší lékárnice nepatří.

Lékařská komise Českého horolezeckého svazu vydala stručný a přehledný příruční návod pro první pomoc v terénu při omrzlinách. Návod je možno si stáhnout na adrese www.horosvaz.cz. Stále častěji se zřejmě budeme setkávat s uštknutím exotickým plazem a chorobami, které tu dříve nebyly (např. západonilská horečka) či se vyskytovaly v minulosti (tuberkulóza, černý kašel). I na toto je třeba myslet a zvážit možnost očkování proti některým chorobám (např. proti meningokokům či klíšťové encefalitidě). Mění se i česká drogová scéna. Syntetické kanabinoidy jsou látky, které v mozku působí na stejné receptory jako konopí. Syntetický kanabinoid lze popsat jako sušenou rostlinnou hmotu podobající se rostlinnému koření. Uživatelé zpravidla tyto látky

kouří. Droga je velmi nebezpečná, silná a navíc je složité odhadnout množství, které si lze aplikovat.

Na trhu nalezneme celou škálu náplastí (pro alergiky, na puchýře, do vody apod.). Výrobci se předhánějí v produkci setů na odstranění klíštěte. Životní cyklus klíštěte zahrnuje tři stadia: larva, nymfa a dospělec. Larvy a nymfy jsou malé, můžeme je snadno přehlédnout. Po nasátí krve samy odpadnou a nakažený mnohdy ani neví, že byl parazitem napaden. S logicky znějícím vysvětlením odstraňování klíštěte zmrazovací technikou pomocí Atix spreje se ovšem všichni neztotožňují. Těžká alergická reakce (anafylaxe) ročně postihne asi dva tisíce osob v České republice. Nejčastější příčinou jsou potraviny, pak léky a hmyzí jedy (včela-čmelák, vosa-sršeň). Adrenalinová

**S rozvojem
techniky nabývají na
důležitosti mobilní
telefony a dostupnost
sanitního vozu
s kvalifikovanou
posádkou.**

pera už v minulosti zachránila mnoho lidských životů. V poslední době se v populaci rozšířilo adrenalinové pero EPIPEN a EMERADE. Předepisování dvou per a jejich případné užití po pěti až deseti minutách se postupně zavádí do praxe.

Svoje zamyšlení nad současnou problematikou první pomoci bych zakončil slovy „Amat victoria curam“ – „Štěstí přeje připraveným“.

Chcete se naučit poskytovat první pomoc? Potřebujete zdravotníka do jednoty nebo na tábor? Ústřední škola ČOS ve spolupráci se zdravotní komisí připravila dvouvíkendový kurz na 23.–24. února a 30.–31. března 2019. Tak neváhejte!

*MUDr. Tomáš Jelen,
zdravotní komise OV ČOS
Literatura dostupná u autora*

Do knihovničky

Knihy, které stojí za to mít

Kondiční trénink ve sportovních hrách

na příkladu fotbalu, ledního hokeje a basketbalu

Kniha Kondiční trénink ve sportovních hrách autorů

Radima Jebavého, Vladimíra Hojky a Aleše Kaplana je určena především trenérům týmů různých výkonostních úrovní sportovních her, sportovcům a studentům tělovýchovných fakult i sportovních kurzů. Autoři formulují text tak, aby se jím mohl řídit i každý hráč, u kterého byl zaznamenán individuální deficit v kondičních předpokladech herního výkonu. V neposlední řadě zde najdou řadu užitečných informací i učitelé tělesné výchovy. Ti všichni v knize naleznou velké množství konkrétních příkladů postupů a cvičení pro zlepšení kondičních předpokladů v rámci herního výkonu. V této podobě se jedná snad o jedno z prvních komplexních zpracování dané problematiky v české odborné literatuře. Autoři jsou zkušení trenéři, kteří se dlouhodobě zabývají kondiční přípravou hráčů sportovních her, a to jak na klubové, tak na reprezentativní úrovni.

Grada Publishing,
Praha, 192 stran

Kondiční trénink pro tenis

Publikace Michala Vágnera srozumitelným a názorným způsobem přibližuje čtenářům komplexní kondiční

přípravu tenisového hráče včetně zdůraznění její potřeby z pohledu svalové a kardiorepirační odolnosti a mobility. Jistě ji využijí nejen samotní tenisoví hráči a jejich trenéři, ale i široká veřejnost věnující se tenisu. Kniha je rozdělena do čtyř hlavních kapitol. První kapitola shrnuje parametry fyzické přípravy a energetického zásobení při pohybové zátěži; druhá, nejrozsáhlejší diferencuje pohybové schopnosti, strukturálně je vymezuje s odůvodněním pro tenisovou přípravu a postupně přechází v popis konkrétních cviků, následně zařazených do tréninkových plánů. Nechybí ani popis cviků vhodných k rozcvičení, protažení a uvolnění. V závěru publikace navíc čtenáři naleznou konkrétní tréninkové programy. Celkem 165 kondičních, protahovacích i uvolňovacích cviků na fotografiích demonstrují Lucie Hradecká, grandslamová vítězka ve čtyřhře a držitelka stříbrné a bronzové olympijské medaile, dále Jan Hernych, tenista s nejlepším umístěním na žebříčku ATP na devětapadesátém místě a jejich kondiční trenér, autor knihy, Michal Vágner.

Grada Publishing,
Praha, 176 stran

Vzpomínka na dvě milé sestry

■ V říjnu tohoto roku nás navždy opustily dvě naše sestry, jež dlouhá léta patřily k oporám naší jednoty – Sokola Libeň.

Na začátku října zemřela v nedožitých 93 letech dlouholetá členka Sokola Libeň sestra **Věra Šťastná**. Zde jako členka vedení jednoty – její vzdělatelka – pracovala až do roku 2016. Sokolkou byla od malička. Po okupaci v r. 1945 opět navštěvovala Sokol a cvičila na XI. všesokolském sletě v roce 1948. V naší jednotě začala cvičit po obnově Sokola v roce 1991. Byla členkou oddílu Věrné gardy, se kterou se zúčastnila tří sletů, v letech 1994, 2000 a 2006. Pro Věrnou gardu zorganizovala také mnoho besed a vycházek na výstavy či do divadel. Všichni jsme ji měli rádi, byla ochotná, přátelská, skromná a usměvavá.

V říjnu rovněž zesnula ve věku 85 let sestra **Anička Kavinová**. V libeňském Sokole za léta svého působení byla cvičitelkou mnoha set dětí, které vedla v oddíle rodičů a dětí a předškolních dětí. Všem jim přispěla k dobrému pohybovému a duševnímu rozvoji a položila tím základy k dnešní vysoké úrovni cvičení v této věkové kategorii v naší jednotě. Vzhledem k chatrnému zdraví v posledních letech jednotu navštěvovala málo. S řadou z nás ale byla v telefonickém kontaktu a živě se o dění v jednotě do poslední chvíle zajímala. Kdo ji znal, bude na ni vzpomínat jako na milého, přátelského a obětavého člověka.

Obě sestry byly sokolkami tělem i duší a budou nám moc chybět. Nezapomeneme.

*Za výbor Sokola Libeň a cvičitelské sbory
Evženie Hraničková a Vít Jakoubek*

Anička Kavinová
(v modrém tričku) mezi
dětmi

Věra Šťastná při
oslavě svých devadesátin

Předplatné časopisu v roce 2019

■ Stejně jako v předchozích letech, i na rok 2019 je možné předplatit si tištěné vydání časopisu Sokol. Výše předplatného zůstává v nezměněné výši, tedy 196,- Kč (pro zahraničí + 4x poštovné). Časopis bude vycházet obdobně jako v roce 2018 – první dvě vydání ve čtvrtletí jsou elektronická, poslední měsíc ve čtvrtletí vychází v tištěné podobě. V létě vycházejí dvě dvojčísla – červen/červenec a srpen/září. Předplatné se tedy týká čtyř tištěných vydání (březen, červen, září, prosinec).

Předplatné je potřeba uhradit nejpozději do poloviny března, a to bankovním převodem,

případně složenkou nebo v hotovosti v pokladně ČOS. Číslo účtu je 27-7699580257/0100, variabilní symbol 160 2019. K předplatnému je potřebné zaslat do redakce vyplněný kartotéční objednávkový lístek.

Naleznete ho: <http://www.sokol.eu>

Objednávkový lístek není jen potvrzením objednávky, ale zároveň obsahuje důležitý údaj: adresu, kam časopis zasílat. V minulosti se již stalo, že na účet přišla platba za předplatné, ale již žádný další doplňující údaj – podle pouhého čísla účtu, z něhož platba odešla, redakce nepozná, kam má časopis zasílat.

Objednávka předplatného časopisu SOKOL

předplatné pro rok 2019 činí 196,- Kč – ČR, (pro zahraničí + poštovné za 4 výtisky)

Počet kusů:

Župa, jednota (je-li objednatelem předplatného) :

.....

Jméno:

Číslo účtu:

IČO organizace:

Adresa pro zasílání: PSČ:.....

e-mail:.....

Datum úhrady.....složenkou – příkazem – pokladnou (nehodící se škrtněte)

Bankovní spojení ČOS: KB Praha 1, číslo účtu 27-7699580257/0100

Jako variabilní symbol uveďte: 160 2019

Vyplněný objednávkový lístek zašlete bezprostředně po zaplacení na adresu:

ČOS – tiskové oddělení, Újezd 450, 118 01 Praha 1, telefon: 257 007 332,

nebo e-mailem: zkubin@sokol.eu

Přiložte kopii bankovního příkazu (doklad o platbě).

pf
2019

